

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219721
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2114219721.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcov: 1. H. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, C., 2. L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. V. XXXX/XX, C., 3. O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, C., všetci žalobcovia zastúpení: JUDr. Alexander Kuchárik, advokát, ul. J. Hollého 11, Levice, proti žalovanému: O. A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, C., zastúpený: JUDr. Ľudovít Mráz, advokát, Miletičova 1, P.O.BOX 165, Bratislava 25, o zaplatenie 15.140,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 320,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 320,51 eura od 23.04.2014 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 320,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 320,51 eura od 23.04.2014 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 295,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 295,24 eura od 01.02.2015 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

V. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 88% trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. až 3. rade sa žalobou zo dňa 16.06.2014, doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.07.2014, pôvodne domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade istinu 17.582,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 17.582,40 eura od 23.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania, s tým, že plnením voči jednému zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť voči ostatným žalobcom.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 37Ro/283/2014-28 dňa 16.09.2014. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor s odôvodnením, čím sa platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) (v znení účinnom do 30.06.2016) v plnom rozsahu zrušil.

3. Uznesením č.k. 11C/91/2014-62 zo dňa 10.07.2015 bola pripustená zmena petitu žaloby tak, že súd rozhodoval o petite v nasledovnom znení: "Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v I. rade istinu vo výške 5.128,20 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v II. rade istinu vo výške 5.128,20 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v III. rade istinu vo výške 8.302,80 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v I. až III. rade trovy konania a trovy právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle vyčíslenia v zákonnej lehote." Zároveň bolo konanie v časti úroku z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 17.582,40 eura od 23.04.2014 do zaplatenia zastavené.

4. Prvým rozsudkom č.k. 11C/91/2014-158 zo dňa 12.05.2016 súd žalobu zamietol, s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Proti uvedenému rozsudku podali žalobcovia odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/237/2016-192 zo dňa 02.11.2016 bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, s pokynom odvolacieho súdu, aby súd prvej inštancie rozhodol o čiastočných späťvzatiach žaloby a o zmene žaloby a potom vo veci znovu rozhodol.

5. Uznesením č.k. 11C/91/2014-210 zo dňa 30.01.2017 súd konanie v časti, v ktorej žalobcovia navrhovali zaviazat' žalovaného spôsobom, že plnením voči jednému zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť voči ostatným žalobcom, a v časti o zaplatenie žalobcovi v 3. rade istiny vo výške 3.418,80 eura, zastavil. Zároveň pripustil zmenu petitu žaloby, s tým, že bude rozhodovať o žalobe v nasledovnom znení: "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade istinu vo výške 5.128,20 eura spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 24.03.2014 do zaplatenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 2. rade istinu vo výške 5.128,20 eura spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 24.03.2014 do zaplatenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 3. rade istinu vo výške 4.884,- eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 01.02.2015 do zaplatenia."

6. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že žalobca v 3. rade je v zmysle LV č. XXXX vlastníkom pozemku parc.č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m² v k.ú. C. v celosti a žalovaný je vlastníkom okolitých príľahlých pozemkov parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/XX a stavby súp.č. XXXX postavené na pozemku parc.č. XXXX/X v k.ú. C. v celosti. Žalobcovia v 1. a 2. rade boli pred žalobcom v 3. rade podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc.č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m² v k.ú. C.. Žalobca v 3. rade nemá reálny prístup k svojmu pozemku. Žalovaný predmetný pozemok parc.č. XXXX/X dlhodobo užíva pre svoje súkromné účely, a to bez právneho dôvodu. Žalobcovia viackrát vyzvali žalovaného k uzavretiu nájomnej zmluvy resp. k úhrade nájomného za predošlé tri roky, na čo žalovaný nereagoval a naďalej užíva predmetný pozemok bez právneho dôvodu. Listom zo dňa 15.04.2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zaslal žalovanému výzvu k zaplateniu nájomného, na čo žalovaný opäť nereagoval. V zmysle vyjadrenia realitnej kancelárie V., D.. Sv. O. XX, C., ktorá pôsobí na realitnom trhu takmer 22 rokov, je cena nájmu za predmetný pozemok stanovená v sume 1,00 eur až 1,20 eur/m² mesačne. Pri stanovení výšky dlžného nájomného žalobcovia vychádzali z nasledovného výpočtu: 407 m² x 1,20 eur/m² x 12 mesiacov x 3 roky = 17.582,40 eur.

7. Prvý návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby odôvodnili žalobcovia tým, že žalobca v 3. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to pozemok parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m² v k.ú. C. odo dňa 24.03.2014. Do dňa 23.03.2014 boli žalobcovia v 1. a 2. rade podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/2. Žalobcovia v 1. a 2. rade žiadajú uplatnený nárok priznať za obdobie dvoch kalendárnych rokov t.j. 24 mesiacov spätne od podania predmetnej žaloby, t.j. od 06/2012 do 02/2014, t.j. XXX m² x 1,2 eur/mesiac x 21 mesiacov, každý v podiele 1/2. Žalobca v 3. rade žiada uplatnený nárok priznať za obdobie od 03/2014 do 07/2015, t.j. XXX m² x 1,2 eur/mesiac x 17 mesiacov.

8. Druhý návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby a čiastočné späťvzatie žaloby odôvodnili žalobcovia tým, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli vlastníkami predmetného pozemku parc.č. XXXX/X do 23.03.2014, a preto si uplatňujú úrok z omeškania vo výške 5% ročne + 0,25% úrokovej sadzby ECB od 24.03.2014 až do zaplatenia a žalobca v 3. rade si uplatňuje úrok z omeškania od 01.02.2015, nakoľko v januári 2015 došlo k zmene vlastníka na strane žalovaného, a to vo výške 5,05% ročne (5% + 0,05% úrokové sadzby ECB) a to za obdobie od apríla 2014 do januára 2015, t.j. za 10 mesiacov vo výške 4.884,- eur,

a pretože v januári 2015 došlo k zmene vlastníka na strane žalovaného, žalovaný od februára 2015 nie je pasívne legitimovaným v predmetnom súdnom spore, a preto žalobcovi nezostalo nič iné, len žalobu žalobcu v 3. rade v prevyšujúcej časti nad 4.884,- eur zobrať späť.

9. Ďalej sa v konaní žalobcovia vyjadrili, že predkladajú záznam o podaní oznámenia zo strany p. S. N., na ktorú bolo prepísané auto, ktorého technický preukaz bol predložený na pojednávaní zo strany žalovaného, ktorá nemá s autom nič spoločné. Žalobcovia tiež poukazovali na to, že v odpore proti platobnému rozkazu uvádzal žalovaný, že užíva výlučne len okolité príslušné pozemky okolo parc. č. XXXX/X, na pojednávaní dňa 22.10.2015 už uvádza, že vôbec neužíval žiadne pozemky, ani okolité a ani predmetný pozemok. Čo sa týka tvrdenia ohľadne unimobunky, na tom istom pojednávaní dňa 22.10.2015 žalovaný tvrdil, že unimobunka patrí S. N. a vozidlo páňovi N.. Z. H. N. tvrdil, že unimobunka patrí jemu a vozidlo S. N., čiže je evidentné, že žalovaný, ako aj svedok klamú. Z právneho hľadiska dôležité je, že drobnú stavbu ohlásil žalovaný, túto stavbu O. povolilo žalovanému, teda jednoznačne žalovaný oplotil pozemok žalobcov 1., 2. a 3. rade, čím zamedzil prístup k tomuto pozemku a z právneho hľadiska na základe rozhodovacej praxe súdov je irelevantné, či tam žalovaný chodil, koľko chodil alebo užíval, rozhodujúce je, že zamedzil prístup na tento pozemok a z tohto titulu na jeho strane vzniklo bezdôvodného obohatenie, ktoré je povinný žalobcom vydať. Poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/845/99 z 20.03.2001, 30Cdo/199/2007 z 08.01.2008, 28Cdo/2056/2009, z ktorých je jasné, že bezdôvodné obohatenie vzniká tomu, kto bez platného právneho titulu na úkor vlastníka dosiahol postavenie detentora veci, napríklad tým, že nehnuteľnosť uzamkol a prístup mal k tej nehnuteľnosti len on pre svoju potrebu, a to bez ohľadu na to, nakoľko intenzívne ju skutočne využíval. Čo sa týka výšky vydania bezdôvodného obohatenia, tak ako v iných mestách na území Slovenska, je diametrálny rozdiel medzi výškou nájomného, ktoré má zodpovedať výške bezdôvodného obohatenia, je rozdiel medzi intravilánom a extravilánom. Ďalej žalobcovia uviedli, že na fotografiách z priemyselnej kamery sa nenachádza žalobca v 3. rade, ale nachádza sa tam svedok H. N.. Žalobcovia uviedli, že žalovaný bol vlastníkom okolitých parciel okolo parc. č. XXXX/X (t.j. parc.č. XXXX/X a parc.č. XXXX/X) od 01.02.2007 do 21.01.2015, kedy ich darovacou zmluvou previedol na H. N.. Žalovaný v roku 2007 realizoval oplotenie celého areálu vrátane pozemku parc.č. XXXX/X a v roku 2009 realizoval v ohradenom areáli stavbu vrátnice, z ktorej nakoniec boli vytvorené 2 samostatné bytové jednotky s prestrešením vstupu a prístreškom. Drobná stavba „oplotenie bariérové a murované“ realizované žalovaným je neoprávnenou stavbou, ktorou znemožnil využívať pozemok žalobcom. Výpoveďou svedkyne S. N. preukázali, že to bol práve a výlučne žalovaný, ktorý na parc.č. XXXX/X postavil prístrešky a unimobunku. Žalovaný mal odstavené nákladné auto na parc.č. XXXX/X, ktoré podvodným spôsobom dal dňa 20.12.2010 prepísať na starú matku S. N., ktorá nielenže nemá vodičský preukaz, ale do tohto súdneho konania ani nevedela, že tak žalovaný učinil. Žalobcovia v 1. a 2. rade nemali na svoj pozemok parc.č. XXXX/X absolútne žiadny prístup a žalobca v 3. rade mal prístup len cez malú 90 cm širokú bráničku za účelom navštívenia svojej matky S. N., čo rozhodne nie je dostatočný prístup na využívanie pozemkovej nehnuteľnosti za akýmkoľvek účelom. Žalovaný mal prístup na svoje pozemky v ohradenom areáli cez prednú posuvnú bránu výlučne cez pozemok žalobcov. Tvrdenie, že žalovaný neužíval nielen pozemok parc.č. XXXX/X, ale ani nehnuteľnosti, ktorých bol vlastníkom, sa nezakladá na pravde a je v príkrom rozpore aj s vykonaným dokazovaním (viď napr. tvrdenie samotného žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 30.09.2014) Bol to žalovaný, ktorý neoprávnené oplotil aj pozemok žalobcov, a práve aj týmto protiprávnym konaním znemožnil žalobcom využitie pozemku a zároveň podstatným spôsobom aj znížil trhovú hodnotu pozemku, pričom žalobcovia zastávajú názor, že pri stanovení ceny prenájmu, a teda výšky bezdôvodného obohatenia, sa súd musí vysporiadať aj s touto skutočnosťou. Oplotenie aj s osadením brány bolo realizované žalovaným v roku 2007 na základe ohlásenia drobnej stavby. Fotografie predložené žalovaným, ktoré majú z časového hľadiska preukázať tvrdenie žalovaného a svedka H. N., že oplotenie sa stávalo v roku 2010 a prednú bránu postavil H. N. v roku 2012 za účelom ochrany svojho majetku, ktorého v tom čase ale nebol vlastníkom, považujú žalobcovia za podvrh. Vystáva otázka, ako mohla L.. W. dňa 26.03.2009 od fotiť plot žalovaného aj s prednou vstupnou bránou existujúcou aj v súčasnosti, keď sa plot začal budovať podľa tvrdenia žalovaného o viac ako jeden rok neskôr a vstupná brána dokonca o 3 roky neskôr.

10. Žalovaný sa k veci vyjadril jednak v odpore zo dňa 30.09.2014, kde uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko nemá voči žiadnemu zo žalobcov žiadny dlh. Sumu vo výške 17.582,40 eur čo do dôvodu a výšky neuznáva. Tvrdenia žalobcu v 3. rade, že nemá reálny prístup k svojmu pozemku zapísanom na LV XXXX parcelné číslo Q. ostatné plochy o výmere XXX m² v k.ú. C., sa absolútne nezakladajú na pravde. Žalobca má prístup na svoj vyššie uvedený pozemok bez akéhokoľvek

obmedzenia cez vstupnú bránku, od ktorej má kľúč, čo vie žalovaný preukázať aj zabezpečenými videozáznamami. Žalovaný svoje tvrdenie opiera aj o to, že žalobcom v 3. rade uvádzané bránenie vo vstupe na jeho pozemok žalovaným bolo už realizované v priestupkovom konaní na OO PZ C. pod č. k. ORPZ-TT-OPP7-380/2014-P, v ktorom bolo objasňovaním priestupku preukázané, že žalovaný sa žiadneho vyššie uvedeného konania nedopustil. Ďalej uvádza, že tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde, nakoľko žalovaný využíva výlučne okolité priľahlé pozemky na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X v k.ú. C., ktorých je vlastníkom. Pre objasnenie situácie uvádza, že jediný, kto hrubo porušuje dobré mravy a susedské vzťahy je práve žalobca v 3. rade, voči ktorému je na OO PZ C. vedené trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví preto, že mal fyzicky napadnúť svojho brata H. N..

11. Žalovaný sa v konaní ďalej vyjadril, že realitné kancelárie sa vyjadrujú k ostatným plochám a zároveň uvádzajú, že v blízkosti sa nachádzajú poľnohospodárske plochy. Pokiaľ ide o písomné vyjadrenie k cene nájmu, ktorú cenu ponúka pán P., otázka nájomného je otázka dohody účastníkov, vychádza sa z všeobecnej ceny nájomného v danej lokalite. Žalovaný ďalej uviedol, že vykonané dokazovanie preukazuje, že on nebol tým, kto získal bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov. Ďalej poukazuje na to, že je neobvyklé, ak vlastníkom pozemku, resp. inej nehnuteľnosti, cíti sa dotknutý zásahom do svojich práv, že neuplatňuje postup v súlade s Občianskym zákonníkom. Z uvedeného dôvodu považuje tento spor za účelový a súvisí s rodinnými vzťahmi medzi stranami sporu, ako aj vypočutými svedkami. Podľa žalovaného, z výpovede svedkyne N. vyplýva, že unimobunku a ďalšie zariadenia, prístrešky, ktoré boli umiestnené na dvore, boli využívané pre uloženie jej osobných vecí, resp. vecí potrebných na prevádzku domácnosti. Poukazoval na fotokópiu technického preukazu, z ktorej jednoznačne vyplýva, že vlastníkom nákladného motorového vozidla bola svedkyňa N.. Preto by žaloba mala smerovať v časti aj voči nej. Z výpovede svedka N. vyplýva, že dočasné zariadenia, ktoré sú na pozemku, sú jeho vlastníctvom, a teda, ak by mal niekto vydať bezdôvodné obohatenie, je to tento svedok. Žalovaný poukazoval na to, že zo záznamu priemyselnej kamery vyplýva, že žalobca v 3. rade mal prístup na svoj pozemok. Z textu ním predložených potvrdení vyplýva, že realitné kancelárie sa vyjadrovali k cene nájmu konkrétneho pozemku, špecifikovaného podľa LV, teda k pozemku, za ktorý sa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia. Výsluchmi svedkov S. N. resp. svedka H. N. bolo podľa žalovaného preukázané, že žalovaný neužíval nielen pozemok parc.č. XXXX/X, ale ani nehnuteľnosti, ktorých bol vlastníkom, nakoľko v dome nebýval a nemal dôvod vzhľadom na miesto bydliska a charakter svojho povolania užívať ani pozemky vo svojom vlastníctve a už vôbec nie vo vlastníctve žalobcov. Pozemky vo vlastníctve žalovaného užívali práve S. N. a H. N.. Žalovaný neužíval svoje pozemky, ani pozemok žalobcov, ani na užívanie pozemku žalobcov nedal nikomu súhlas, a preto sa nemohol bezdôvodne obohatiť. Žalovaný v súlade s povolením stavebného úradu oplotil výlučne pozemok parc.č. XXXX/X po jeho vonkajšej hranici s pozemkom parc.č. XXXX/X. Teda neoplotil pozemok žalobcov a neznemožnil im tak jeho užívanie. Vstupnú bránu s brámkou osadil H. na vlastné náklady, aby chránil majetok svoj a majetok svojej matky bývajúcich v dome, pred krádežami a vandalizmom. Teda nie žalovaný znemožnil vstup žalobcom na pozemok, ale žalovaní v I. a v 2. rade nikdy o vstup na pozemok záujem neprejavili. Ak by sa tak bolo stalo, bol by žalovaný s nimi uzavrel kúpnu zmluvu, resp. svedok H. ktorý pozemky žalovaného užíval, bol by s nimi dohodol užívanie pozemku. To, že žalobca v 3. rade mal prístup na pozemok, bolo preukázané záznamami bezpečnostnej kamery, z ktorých je nesporné, že sa voľne pohyboval v dvore nehnuteľnosti bez sprievodu vlastníka (žalovaného), či užívateľa (H., či inej osoby. W. opaku - teda, že nebolo žalobcom bránené vo vstupe na ich pozemok a v jeho užívaní, je aj postup žalobcov, a síce, že žalobcovia v 1. a 2. rade nikdy nevyzvali na sprístupnenie pozemku parc.č. XXXX/X, inak by mali písomný alebo iný dôkaz, že tak urobili a žalovaný im napriek tomu bránil v užívaní pozemku a v záujme ochrany svojich práv by malo nasledovať podanie žaloby na vypratanie pozemku, čo sa za ich vlastníctva nestalo a že žalobca v 3. rade, ak sa cítil poškodený, že nemôže užívať nehnuteľnosť, mal ochranu práva uplatniť žalobou o vypratanie nehnuteľnosti, čo neurobil. Vzhľadom na neprimerane vysokú požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia žalobcami s prihliadnutím o. i. aj k tvaru, veľkosti a umiestneniu pozemku medzi pozemkami iného vlastníka, pozemku nevyužiteľného na žiadnu činnosť, je opodstatnený záver, že účelom nie je domôcť sa ochrany vlastníckeho práva, ktoré právo by žalobcovia nevedeli využiť, ale získať finančné plnenie na úkor žalovaného. Tvrdenie o oplotení pozemku (v tom čase v jeho vlastníctve) je pravdivé, avšak nepravdivé je tvrdenie, že oplotil pozemok parc.č. XXXX/X k.ú. C.. Oplotenie bolo vyhotovené len po vonkajších hraniciach pozemkov v jeho vlastníctve, tak ako bolo aj ohlásené stavebnému úradu. Predná - vstupná časť na pozemky v jeho vlastníctve, ako aj na pozemok žalobcov, zostala otvorená a teda každý zo žalobcov v 1. a 2. rade mohol voľne vstupovať na ich pozemok. Túto možnosť však nevyužili, zrejme aj preto, že nepoznali, kde sa ich pozemok nachádza, kde sú jeho hranice a o užívanie pozemku neprejavili žiadny záujem. Pokiaľ ide o vyhotovenie brány, túto

vyhotovil H. N., teda nie žalovaný uzavrel žalobcovi v 3. rade prístup na jeho pozemok. Ďalej žalovaný poukazoval na to, že žalobca v 3. rade v čase, keď kupoval pozemok od žalobcov v 1. a 2. rade vedel a videl, že pozemok leží medzi pozemkami cudzieho vlastníka, vzhľadom na tvar a umiestnenie nie je využiteľný a už aj vzhľadom na ich príbuzenský vzťah by bolo seriózne, aby žalovaného upozornil na možnosť jeho kúpy. Pokiaľ tak neurobil, ako aj s poukazom na skutočnosť, že sa nedomáhal vypratania pozemku je nesporné, že mu nešlo o užívanie pozemku, ale o získanie značného finančného plnenia na úkor žalovaného, ktoré konanie nesporne nie je v súlade s dobrými mravmi. Ďalej žalovaný uviedol, že vstup na jeho pozemky nie je len cez pozemok parc.č. XXXX/X ako tvrdia žalobcovia, ale aj cez iný jeho pozemok parc.č. XXXX/X, na ktorom je aj osadená - ukotvená brána a cez túto časť aj vstupoval na svoje pozemky pri návštevách starej matky. Navyše poukazuje na skutočnosť, že v stavbe na parc.č. XXXX/X - XXXX/XX nikdy nebýval a v budove bývala matka žalobcu v 3. rade S. N. a jeho brat H. N.. Pokiaľ ide o nákladné motorové vozidlo, jeho vlastníkom nebol od r. XXXX, čo bolo preukázané aj technickým preukazom motorového vozidla, vlastníkom bola S.. Dôkazom je aj splnomocnenie S. na predmetný právny úkon s jej úradne osvedčeným podpisom. Chce upozorniť ešte na ďalšiu skutočnosť, ktorá je dôležitá, že hranice pozemku parc.č. XXXX/X neboli v teréne vytyčené. Podľa žalovaného bolo dôkazné bremeno na žalobcoch v 1. a 2. rade, aby preukázali, že vôbec prejavili záujem o užívanie pozemku a že im v tom bolo žalovaným bránené, že v čase, keď začalo dedičské konanie a ohliadky pozemkov žalobcom v 2. rade a jeho údajného stretnutia so žalovaným, bol ich pozemok oplotený. Pokiaľ ide o žalobcov v 1. a 2. rade, ani v období, keď nebola osadená brána a ich pozemok bol voľne prístupný (brána bola osadená až po dlhšom časovom odstupe po tom, ako bolo vyhotovené len oplotenie pozemkov vo vlastníctve žalovaného, avšak bez brány), na pozemok nevstupovali, o jeho užívanie nejavili záujem a ani po osadení brány, nikdy sa nedomáhali vstupu na pozemok. Teda nemohlo im byť ani upreté právo vstupu na pozemok a jeho užívanie - zrejme títo dvaja žalobcovia ako dedičia ani nevedeli, kde v teréne sa ich pozemok nachádza. Tvrdenie žalobcu v 2. rade, že keď začalo dedičské konanie po matke, ktorého predmetom bol aj sporný pozemok (začať muselo pred r. 2011, keďže skončené malo byť v r. 2011), nemohol na pozemok vstúpiť, nie je pravdivé. Dôkazom je výpoveď svedka H. že uzatvorenie bránou bolo vyhotovené až o niekoľko rokov po vybudovaní oplotenia po dlhších stranách pozemkov. Ďalším dôkazom je aj priložená fotografia z priemyselnej kamery, z ktorej je nepochybne preukázané, že ešte ani v čase vyhotovenia snímku nebola vyhotovená brána a pozemky neboli uzavreté. Pretože si žalobcovia v 1. a 2. rade nenechali zamerať/vytyčiť hranice pozemku, nemohli ani mať vedomosť, kde sa ich pozemok v teréne nachádza a nemohli sa preto ani domáhať ochrany svojho práva príslušnou žalobou. K podaniu žaloby pristúpili až spolu so žalobcom v 3. rade, k čomu zrejme prispela aj výška žalovanej sumy. Pozemok pre nich samotných nemal reálne využitie a ani žiadny racionálne uvažujúci podnikateľ, ani nepodnikajúca osoba, by pozemok s nevyužiteľným tvarom nekúpila. Preto pre žalovaných nemala význam ani žaloba na ochranu ich vlastníckeho práva (na vypratanie pozemku). Ako vyplýva z výpovede svedka H. žalobca v 3. rade vstupoval do oploteného priestoru, dôkazom je fotografia z priemyselnej kamery, ktorú strana žalovaného predložila svedkovi L. N. na opoznanie osôb na fotografii. K fotodokumentácii vyhotovenej L. k záväznému stanovisku poukazuje žalovaný na to, že nikde v stanovisku nie je záznam o dokumentovaní skutočného stavu fotograficky a ani na fotografiách nie je dátum ich vyhotovenia, čo znižuje dôveryhodnosť tvrdenia, že táto fotodokumentácia bola vyhotovená skutočne pred 26.03.2009 a nie až po vyhotovení brán.

12. Ako dôkazy žalobcovia označili a predložili výpis z LV č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa XX.XX.XXXX, výpis z LV č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa 15.04.2014, Informatívnu kópiu z mapy zo dňa 11.04.2014, výzvu zo dňa 15.04.2014, fotokópiu obálky, vyjadrenie realitnej kancelárie V. zo dňa 10.04.2014, Úrokové sadzby ECB, výpis z LV č. 8903 pre k.ú. Hlohovec zo dňa 05.03.2014, kópie z katastrálnej mapy, Geometrický plán č. XXX/XXXX, fotografie z google.sk/maps z mája 2012 č.l. 46-50, fotografie č.l. 71-80, Stanovisko k žiadosti o odstránenie neoprávnenej stavby zo dňa 02.10.2015, fotografie č.l. 87, Oznámenie Mesta C. č.z. 8141/2007 zo dňa 26.04.2007, Sprievodnú správu, Projekt oplotenia, snímku z katastrálnej mapy, fotografie č.l. 125-131, Kolaudačné rozhodnutie č. 728/2008-LM zo dňa 04.06.2009, Záznam o podaní oznámenia zo dňa 13.04.2016, vyjadrenie spoločnosti FLEXIREALITY R.F. PLUS s.r.o. zo dňa 23.03.2016, Čestné vyhlásenie F. P. - R. O. Expres, Odborné vyjadrenie č. 53/2016, článok Stanovenie výšky ročného nájomného pri prenájme pozemkov na iný ako poľnohospodársky účel, inzerát č.l. 285, Zmluvu o nájme nebytového priestoru zo dňa 01.06.2011, vyjadrenia žalovaného z konania sp.zn. 11C/227/2016 zo dňa 22.12.2016 s prílohou a zo dňa 31.10.2016, podnájomné zmluvy zo dňa 29.06.2016, 30.01.2017 a 28.11.2011, satelitnú snímku, fotografie č.l. 338-339, list Mesta C. zo dňa 24.02.2016, Záväzný stanovisko mesta C. č. 7276/2009/1187 zo dňa 26.03.2009, Prílohu k listu - fotografie č.l. 342-344. Žalobcovia navrhli doplniť dokazovanie Správou o výsledku

objasňovania priestupku zo dňa 01.07.2015 sp.zn. ORPZ-TT-OPP7-380/2014-P. Okrem toho navrhli vykonať dokazovanie výsluchom svedkyne S. N. a svedka O. S.. Žalobcovia pôvodne navrhli vykonať dokazovanie aj výsluchom svedkov H. P. a V. P., od ktorého dôkazu neskôr upustili (zápisnica zo dňa 08.03.2016). Pôvodne navrhli doplniť dokazovanie odborným vyjadrením znalca z odboru stavebníctvo vyžiadaným súdom, od ktorého dôkazu neskôr upustili, s tým, že neuhradili preddavok na trovy dôkazu.

13. Ako dôkazy žalovaný označil a predložil fotografie č.l. 81-84, Čestné vyhlásenie H. N. zo dňa 23.10.2015, fotokópiu technického preukazu, vyjadrenie I. F. - Rk Humanit zo dňa 05.03.2015, vyjadrenie spoločnosti REAL PLUS, spol. s r.o. zo dňa 03.03.2015, vyjadrenie O.. M. S. zo dňa 03.09.2015, vyjadrenie Realitnej kancelárie U. G. zo dňa 17.09.2015, Znalecký posudok L.. V. T. č. 136/2017, fotografie č.l. 273-279, CD v prílohovej obálke, fotografie č.l. 323-327, Výpočet obvyklej hodnoty nájmu pozemkov s prílohami. Ďalej žalovaný navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka H. N., znalca L.. V. T. a svedka L.. M. F.. Pôvodne žalovaný navrhol aj vykonať ohliadku na predmetnom pozemku, od ktorého dôkazu neskôr upustil (v podaní zo dňa 17.03.2017).

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami alebo vyžiadanými na návrh strán, a to okrem vyššie uvedených listinných dôkazov listom Mesta C. zo dňa 20.09.2017, fotodokumentáciou č.l. 367-371, urgenciou č.l. 377. Súd tiež vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov v 2. a 3. rade a žalovaného, výsluchom svedkov S. N., H. N., O. S., L.. M. F. a výsluchom znalca L. V. T., pričom zistil nasledovný skutkový stav:

15. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa 05.03.2014 (č.l. 23) vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi pozemkov - parcela registra „„ č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXX m2 a parcela registra „E“ č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXX m2 boli k uvedenému dňu žalobcovia v 1. a 2. rade, a to každý v podiele 1.

16. Z geometrického plánu č. 215/2006 vyhotoveného spoločnosťou GEPRAL s.r.o. dňa 24.11.2006 (č.l. 26) vyplýva, že od parcely č. XXXX/XXX v k.ú. C. sa odčleňuje parcela č. XXXX/X o výmere XXX m2 ako ostatná plocha.

17. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa 02.06.2014 (č.l. 3) vyplýva, že výlučným vlastníkom pozemku - parcela registra „„ č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m2 je žalobca, pričom titulom nadobudnutia bola Kúpna zmluva č. V XXX/XX zo dňa 24.03.2014 a GP č. XXX/XXXX.

18. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa 15.04.2014 (č.l. 4) vyplýva, že výlučným vlastníkom pozemkov - parcela registra „„ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcela registra „C“ č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m2, parcela registra „C“ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m2, parcela registra „„ č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m2, bol k uvedenému dňu žalovaný, pričom titulom nadobudnutia bola G. zmluva č. V XX/XXXX zo dňa 01.02.2007.

19. Z listu zo dňa 15.04.2014 (č.l. 6) vyplýva, že ním žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu oznamujú, že žalobca v 3. rade nemá reálny prístup k svojmu pozemku, resp. je veľmi sťažený, a to tak, že žalovaný mu bráni v riadnom a nerušenom užívaní jeho majetku spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy a riadne susedské vzťahy, resp. tento pozemok parc.č. XXXX/X užíva žalovaný pre svoje súkromné účely. Preto žiadajú o zaplatenie nájmu k tomuto pozemku, a to späťne za posledné tri roky celkovo v sume 17.582,40 eura v lehote do 7 dní od odoslania výzvy a pokiaľ má žalovaný naďalej záujem užívať predmetný pozemok aj k uzavretiu riadnej nájomnej zmluvy, v opačnom prípade ho vyzývajú k zdržaniu sa svojho doterajšieho konania. Z fotokópie obálky (č.l. 7-8) vyplýva, že zásielka pre žalovaného bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 15.04.2014, dňa 17.04.2014 bola uložená na pošte a dňa 06.05.2014 bola vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

20. Z Oznámenia Mesta C. č.z. XXXX/XXXX zo dňa 26.04.2007 (č.l. 120) vyplýva, že primátor Mesta C. ako príslušný správny orgán ním oznamuje stavebníkovi - žalovanému, že proti uskutočneniu drobnej stavby Oplotenie nachádzajúcej sa na pozemku p.č. XXXX/X a XXXX/X, kat. územie C., na ul. T., ktorú stavebník ohlásil podaním zo dňa XX.XX.XXXX, ako drobnú stavbu oplotenie bariérové a murované, výšky X,X a 2m a dĺžky XX,X a XX,XXm /výkop a betonáž pätiok, osadenie stĺpov a betónových platní bariérového oplotenia, vymurovanie časti oplotenia z betónových zalievacích tvárnic vystužených

tyčovou výstužou, osadenie vstupnej brány šírky 0,9m/ nemá námietky. Oznámenie je platné 2 roky od vydania.

21. Zo Záväzného stanovisko mesta C. č. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa 26.03.2009 (č.l. 88) vyplýva, že mesto C. upozorňuje žalovaného na potrebu doriešenia problematiky umiestnenia časti prístrešku na p.č. XXXX/X (podľa dokumentácie) a prístupu k stavbe cez túto parcelu (osadenie brán), vo vzťahu vlastníckych resp. iných práv stavebníka k parcele XXXX/X. Okrem iného sa v stanovisku uvádza, že z obhliadky areálu dňa 26.03.2009 (len z verejne dostupných priestorov) nie je zrejmé, na aký účel sa areál užíva, resp. bude užívať a tiež, že mesto požaduje, aby boli dané podmienky pre dokončenie povrchových úprav stavby a nariadenia povrchových úprav aj v rámci zrealizovaného oplotenia.

22. Žalobca v 2. rade pri výsluchu uviedol, že bol vlastníkom pozemku č. XXXX/X ešte pod starým parcelovým číslom od roku 2011, kedy ho zdedil po matke. Keď začalo dedičské konanie, obišiel si všetky parcely, ktoré spadali do dedičského konania. Vtedy zistil, že na tomto pozemku č. XXXX/X je postavený múr až po cestu. Vtedy vychádzal odtiaľ nejaký muž, ktorý mu na otázku, prečo je múr postavený na jeho pozemku, uviedol, že sa s ním nemá o čom baviť. Potom zistil, že to bol žalovaný, ktorý prišiel potom za žalobcom v 2. rade a opýtal sa ho, prečo to predali. Keď sa tam bol žalobca v 2. rade pozrieť, bol postavený múr až po cestu. Na pozemku nebol, lebo sa tam nemohol pre múr dostať. Potom pozemok neužíval, boli to pôvodne role, vrátane pozemkov okolo parcely č. XXXX/X. Pozemok parc. č. XXXX/X je vlastne vstupom na pozemky, ktoré tvoria priemyselnú časť. Pričom priemyselnou zónou sú aj parcely, ktoré sa nachádzajú za touto parcelou, a ktorých vlastníkom sú žalobcovia v 1. a 2. rade.

23. Žalobca v 3. rade pri výsluchu uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že by brána bola voľne otvorená, funguje na elektrický pohon, on nemá od nej ovládanie. Prebiehali dve priestupkové konania na Okresnom úrade H., pričom obe sú skončené. Jedno priestupkové konanie sa týkalo skutku, kedy H. nabral s nákladným autom auto žalobcu v 3. rade a vytlačil ho do križovatky, toto sa stalo 01.07.2014, toto konanie nie je ukončené, začalo sa trestné stíhanie na neho, momentálne sa to vyšetruje. Pokiaľ ide o skutok, ktorý oznámil na OO PZ dňa 22.07.2014, o tom, že mu žalovaný bráni v prístupe k pozemku, v tomto konaní bolo žalobcovi v 3. rade iba ústne povedané od polície, že sa nemôžu skontaktovať so žalovaným, žalobca v 3. rade nebol vyrozumiený o tom, ako toto konanie skončilo. V roku 2007, nevie presne kto, mal by to byť žalovaný s H. N., mali pôvodne oplotiť len parcely č. XXXX/X a č. XXXX/X, oplotili ich celé aj s parcelou č. XXXX/X. Na fotografii pri záväznom stanovisku O. C. zo dňa 26.03.2009 je zadná brána s tým, že predná brána sa nachádza na fotografiách predložených protistranou a táto je umiestnená na jeho pozemku parc.č. XXXX/X a to na jeho hranici s pozemkom parc. č. XXXX/X. Zadná brána sa nachádza oproti prednej bráne na konci pozemku XXXX/X, s tým, že len časť brány sa nachádza na pozemku č. XXXX/X, nie celá. T.č. vôbec neužíva pozemok, vo veľkej prednej bráne je vytvorená malá bránka v šírke 90 cm, ktorou chodíva na návštevu k matke. Zadná brána je vytvorená aj proti predpisu O. C., je zamknutá, žalobca v 3. rade od nej kľúč nemá. Nikdy pozemok neužíval, ale má zámer, pretože je to v priemyselnej zóne. Žalovaný aj s H. N. aj jeho pozemok prenajímajú. Žalobca v 3. rade je v kontakte s mužom, ktorý užíva jeho pozemok, pričom užíva aj bránu na ovládanie, od ktorej dostal ovládanie. Tento mu uviedol, že pozemok užíva na základe dohody s H. N. a je ochotný toto aj na súde dosvedčiť. Ďalej poukazuje na to, že vo výkaze výmer geometrického plánu, vyplýva z nového stavu užívanie nehnuteľnosti XXXX/X žalovaným. Z tohto poukazuje na to, že žalovaný musel vedieť, o ktorý pozemok ide, keď ho v roku 2007 obkľúčili. Žalobca sa doposiaľ (pozn. súdu: ku dňu 22.10.2015) nedomáhal vypratania nehnuteľnosti zo strany žalovaného, opravuje, domáhal sa na polícii, nedomáhal sa súdnou cestou, nakoľko sa tohto chce domáhať až teraz, keď mu bolo doručené záväzné stanovisko O. C., pričom dovtedy sa domnieval, že mu vypratanie pomôže zabezpečiť to, že vec oznámil na polícii. Žalobca v 3. rade sa domáhal od žalovaného vypratania nehnuteľnosti cez SMS, pretože s ním nechcel komunikovať, 26.03.2014. Parcelu č. XXXX/X by identifikoval tak, že je na šírku vstupnej prednej brány. K fotografiám predloženým na pojednávaní dňa 22.10.2015 žalobca v 3. rade uviedol, že červenou je vyznačený pozemok parc. č. XXXX/X. K fotografii č.1 uviedol, že ide o fotografiu prednej brány, ktorá sa nachádza na šírku pozemku č. XXXX/X, pričom rozmery pozemky si premeriaval podľa geometrického plánu. Nasleduje odskok, pretože pozemok začína v 9 metrovej šírke, potom nasleduje odskok na šírku 5 metrov a na konci pozemku má šírku 4 metre. Na fotografii č. 2 je na pravej strane panelová cesta, ktorá však nie je na pozemku č. XXXX/X. Na fotografii č. 4, 5, 6, 7 sú betónové platne s prístreškami, ktoré sú na celú šírku pozemku č. XXXX/X, pričom toto je najlepšie viditeľné na fotografii č. 8, kde sa pozeráme na prístrešky a za nimi sa nachádza predná brána. Na fotografii č. 9 je zadná stena pozemku, pričom na fotografii je vidno, že na tejto stene sa nenachádza zadná brána, táto len

pri otváraní zasahuje do pozemku č. XXXX/X, a to zo zadnej strany múra, keď pozemok č. XXXX/X pokračuje aj za múrom. Za múrom je pozemok, ktorého vlastními sú žalobcovia v 1. a 2. rade. Klamstvom je tvrdenie žalovaného, že elektrické ovládanie prednej brány nefungovalo, resp. že ho žalobca v 3. rade znefunkčnil, nakoľko ovládač od brány mala aj S. N. a žalovaný. Unimobunka a za ňou prístrešky sú na pozemku od roku 2007. Od času, keď sa stal on vlastníkom pozemku č. XXXX/X, nachádzali sa na pozemku unimobunka aj prístrešky. Ďalej žalobca v 3. rade uviedol, že v roku XXXX žalovaný vytvoril ohradu okolo pozemkov, vrátane cudzieho pozemku XXXX/X, cudzí pozemok odstrihol od ľudí. Čo už tam ďalej na pozemku robil, žalobca nevie a nie je ani povinný tam chodiť a ani toto zisťovať. Pokiaľ ide o rozhovor s užívateľom pozemku č. XXXX/X, ku ktorému uviedol, že malo dôjsť k nájmu pozemku dohodou s H. N., nevie, komu boli nájom vyplácané, či to nebolo žalovanému. Žalobca v 3. rade stále hovorí, že žalovaný stále od začiatku všetko vybavoval. Pozemok parc. č. XXXX/X od žalobcov v 1. a 2. rade kúpil za účelom podnikania, je lakýrnik, chce si tam urobiť dielňu. Pred kúpou pozemku sa bol na pozemok pozrieť, vyzeral tak ako dnes, boli tam prístrešky, unimobunka, brána, uzavretá z jednej strany a z druhej a v užívaní žalovaným. Videl tam žalovaného ako tam chodí, tak isto vzadu v prístreškoch mal uložené nejaké veci, lebo chodil aj tam dozadu, mal tam zaparkované policajné autá, tak isto tam boli zaparkované aj na pozemku žalobcu v 3. rade autá bez čísiel, ktoré chodil opravovať žalovaný. Ďalej žalobca v 3. rade uviedol, že v čase, keď kupoval pozemok, vedel, kto je vlastníkom susedných pozemkov. Na otázku, či sa pýtal vlastníkov susedných pozemkov, či im nebude vadiť vykonávanie lakýrnickej činnosti na pozemku, uviedol, že sa pýtal na Meste, kde dávajú povolenia, kde mu povedali, že nevidia problém, pretože je to zmiešaná priemyselná zóna. V súčasnosti nemá povolenie na podnikanie, pretože v súčasnosti nemá reálny vstup na pozemok, povolenie bude mať, až keď kúpi technológie. Pozemok parc. č. XXXX/X chcel kúpiť, aby zabezpečil matku v tom zmysle, aby získal finančné prostriedky podnikaním, prípadne prenajímaním pozemku. Ako získal LV, informoval žalovaného, že je vlastníkom pozemku, tento ho doposiaľ nezákonne užíva, žalobca v 3. rade nemá prístup na pozemok, nemôže tam nič robiť.

24. Žalovaný pri výsluchu uviedol, že nikdy neužíval pozemok. Nikto z majiteľov ho nenavštívil, že by užíval ich pozemok. Neužíval ani okolité parcely, ktorých bol vlastníkom do januára 2015. Tieto daroval v januári 2015 H. N.. Nemá vedomosť o tom, že by niekto užíval parc. č. XXXX/X v k.ú. C.. Parcela č. XXXX/X by mala byť spevnená panelová cesta, nemá vedomosť o tom, že by bola táto parcela terénne vykolíkováaná. V čase, keď bol vlastníkom okolitých parciel, tieto nikdy neužíval, užíval ich H. N. na základe ústnej dohody a S. N., matka H. N., stará matka žalovaného. Ohradené spolu sú parcely č. XXXX/X a XXXX/X. Brána je zavesená, pričom asi 5-6 rokov je voľne otvorená, je tam síce elektronické otváranie, ktoré je však nefunkčné, preto je možné bránu otvoriť. Nemá vedomosť o tom, kto užíval pozemok XXXX/X. Na tieto pozemky chodieval za babkou. Na pozemkoch si chcel H. N. niečo uložiť. Keď išiel žalovaný za babkou, videl nejakú unimobunka a nákladné vozidlo, len tieto dve veci. Unimobunka patrí S. N., vozidlo p. N.. Žalovaný nepoužíval auto, ktoré tam videl. Brána sa otvára len fyzickým posuvom, nemá vedomosť o tom, že by tam bol zámok. Nevidel, že by niekto navážal na prístup nejaký sypký materiál alebo zeminu, aby zabránil vlastníkovi vo vstupe. Po oboznámení správy o výsledku objasňovania priestupku z 01.07.2015 zo spisu OO PZ C., č. P.-TT-P žalovaný uviedol, že z oboznámenej správy je zrejmé, že užívateľom pozemku XXXX/X je H. N. a nie žalovaný. Podľa žalovaného, žalobca v 3. rade si je vedomý, že užívateľom je svedok H. N.. Žalovaný ďalej uviedol, že fotografie, ktoré boli predložené L.. W. sú z iného obdobia ako ona dala, píše tu, že to bolo pri kolaudačnom konaní. Žalovaný osobne sa zúčastnil kolaudačného konania, pretože bol vyzvaný a bol na mieste kolaudácie, ktorú zabezpečovala pani O., ona vystavovala stavebné povolenia a ukončovala konania a bola riadna zamestnankyňa stavebného úradu C.. Preto žalovaného pobúrilo, že L.. W. si dovolila napísať takýto list, pretože táto má na starosti územný plán mesta a nie stavebné konanie a bola O. C. prepustená z pracovného pomeru, všetci vieme prečo, nebude to uvádzať.

25. Svedkyňa S. N. pri výsluchu uviedla, že žalobca v 3. rade je syn, žalovaný je vnuk. Vie o tom, že pozemok parc. č. XXXX/X užíva žalovaný. Pozemok by identifikovala tak, že ide o pravú stranu pozemku po vchode na pozemok z ulice T. U.. Žalovaný užíva pozemok odvtedy, ako to kúpili, a to od novembra 2006. Pozemok užíval spôsobom, že sa tam postavili prístrešky, čo sú tam, keď sa stavali prístrešky, ona žalovanému pomáhala. Prístrešky sa postavili od marca 2007. Ďalej na pozemok dovezol syn H. akladač, trambus - nákladné auto a dvojnáves. Pozemok sa používal na parkovanie týchto vozidiel pri výstavbe domu, autá tam neboli zaparkované, že by len tak stáli, ale sa aj užívali. Prístrešky a unimobunka boli postavené v roku 2007, priviezol ich žalovaný. Oplotenie okolo celého areálu postavil žalovaný, lebo syn H. bol na posteli, ten to nemohol urobiť. Oplotenie bolo postavené v roku 2008. Vstup do celého areálu

je riešený tak, že spredu je veľká 6 metrová brána na elektriku, vnútri je malá bránka pre peších. Vzadu je veľká 6 metrová brána, tá nie je na elektriku. Diaľkové ovládače od elektrickej brány má žalovaný a H. Zadná brána je stále zamknutá, dá sa zamknúť len zvnútra. Prístrešky a unimobunku sú tam ešte stále. Unimobunku doviezol, lebo ju dostal zadarmo, povedal jej, že ju môže používať ako špajzu, keďže v dome nemá špajzu. Ale v unimobunke je všetko možné, je to taká odkladacia bunka. Prístrešky, tam bolo drevo, aj je tam drevo. Tam drevo pilila a ukladala. Boli tam peterky, prepravky a podobne. V druhom prístrešku bolo železo, plechy, šróby a všetko čo bolo treba k autám. Gazdovali tam H. a žalovaný.

26. Svedok H. na pojednávaní dňa 21.04.2016 uviedol, že pozemky okolo tohto pozemku kúpili pred 10 rokmi, stredný pásiček, nevie na koho bol písaný pozemok, patrilo to Československým štátnym lesom. Stredný pozemok chcel kúpiť, pol roka pátral po tom, či to je, nakoniec sa dozvedel, že to patrilo Československým štátnym lesom, nedalo sa to kúpiť ani vybaviť v tej dobe. Mal záujem tento pozemok odkúpiť. Potom v dobrej viere čakal, že to niekto kúpi, alebo to niekomu vráti, a boli by to od neho odkúpili. Potom po dvoch rokoch pátral, stále tam bolo napísané Československé štátne lesy. Svedok chcel pozemok užívať, matka, keď sa mali sťahovať, mala strašne veľa vecí, tak tam dal prvé tú bunku, dali ju čo najbližšie k domu, aby nemusela ďaleko chodiť. Prístrešky sa postavili preto, aby sa tam mohli uložiť všetky matkine veci. Veci sú tam ešte dodnes deň - vaničky, kvetináče a podobne. Unimobunky a prístrešky tam postavil svedok už v roku 2007, aby si mali kam dať veci, bolo ich treba niekam dať. Je to len postavené, zvarené dokopy, nemá to základy. Čo sa týka parkovania motorového vozidla, parkovalo tam len jedno vozidlo, ktoré bolo písané na N. S., svedok vie len o tom, o iných vozidlách nevie. Pozemky neboli oddelené, vyznačené, bolo to zarastené burinou. Svedok si to dal vyznačiť, toto bol pásiček v strede, nedal sa zistiť jeho majiteľ, celé to oplotil, jeho pozemky. Nebolo vidieť, kde začína a kde končí jednotlivý pozemok. Nevyhľadali ho žalobcovia v 1. až 3. rade za účelom, aby sa dohodli o užívaní pozemku, vypratani pozemku, len došiel žalobca s jedným papierom, ktorý mu ukázal, že ja tu mám pozemok, budem si tu robiť čo chcem, to bolo všetko. Unimobunku si doniesol zadarmo, bolo to pri Seredi, bolo to zadarmo, lebo sa potrebovali toho zbaviť, najal si žeriav a doviezol si ju, nepamätá si od koho, nepamätá si meno, bolo to pri Z.. Že vozidlo, ktoré bolo postavené na pozemku, patrilo S. N., vedel z toho, že videl technický preukaz, bol položený na stole. Prístrešok, ktorý je vedľa unimobunky, postavil svedok sám, on ho zväral, bolo to v roku 2006, išlo to tam prvé, bunka a prístrešok. Pozemky v areáli nadobudol do osobného vlastníctva asi pred dvomi rokmi alebo pred rokom. Svedok pri výsluchu na pojednávaní dňa 10.08.2017 k oploteniu areálu bytovky a pozemkov uviedol, že najprv sa robila stena pri ceste, potom stena bočná, potom zadné múry a brány sa robili posledné, bolo to asi v rokoch 2012, 2013, nevie. Prednú bránu vyhotovil on, bolo to otvorené, bolo tam len z dosiek pletivo, dal ju vyhotoviť kvôli ochrane majetku a ich, to zavrel. Vzadu bola taká istá, tak dal vyhotoviť obidve brány. Na otázku, či žalovaný užíval v oplotenom areáli nejakú časť pozemku, svedok uviedol, že nie, zo začiatku chodil na návštevu a potom prestal. Čo to svedok zavrel, bol tam raz, potom tam nechodil a ani neužíval. Pre matku svedok spravil prístrešky, tam si dala veci z činžiaku, z pivnice, z garáže, ona to chcela, pre ňu to spravil, na veci. Neužíval to žalovaný, užívala to matka, dal si tam aj svedok nejaké veci. K farebnej fotografii na č.l. XXX svedok uviedol, že je tam S. N. naľavo, O. N. napravo, ktorí stoja v otvorenej bráne a svedok je na spodnej strane snímku a ide smerom k bráne.

27. Svedok O. S. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že sa s H. N. poznal dlhšie, vedel, kde býva a aký má veľký pozemok, spýtal sa ho, či ten pozemok využíva alebo nevyužíva, nakoľko povedal, že ho nevyužíva. Svedok mal nejaké problémy so skladom, potreboval si niekde naskladovať vozidlá. Na začiatku to bola kamarátska výpomoc, nakoľko on svedkovi pomohol s pozemkom, poskytol mu pozemok, tú časť za tou obytnou časťou a svedok mu opravil auto. Potom svedka nakontaktoval žalobca v 3. rade, kde ho oboznámil, že ten jeho pozemok užíva svedok, čo svedok vôbec nevedel, lebo neskúmal žiaden list vlastníctva a ani nič podobné. V tom čase už nevie, koľko bol na tom pozemku, nevie, či to bolo po pol roku alebo po mesiaci, či ho kontaktoval. Svedok pozemok využíval aj naďalej. Nájomné tam nikdy v živote nebolo stanovené žiadne. Najprv to bola dohoda vyložene o takej kamarátskej výpomoci, malo to byť na pár mesiacov, ale predĺžilo sa to viac, ako svedok očakával, tak potom H. N., bolo to svedkovi sprosté, že využíva pozemok a že on tam svedka pustil, začal mu dávať nejaké peniaze mesačne, aby mu vykompenzoval jeho výpomoc svedkovi. Zhruba mu dával okolo 150,- eur mesačne. Nevie, ako dlho mu to tak dával, ale zhruba niečo cez rok. Potom to už išlo do takých rodinných vecí a hádok, svedok si potom vyriešil veci s jeho skladom, potom sa postupne odtiaľ vypratol. Nevedel o tom, že žalobca v 3. rade tam má pozemok, potom ho on o tom oboznámil. Túto skutočnosť mu H. nepovedal, že tam ten pozemok je jeho, svedok potom s nimi nechcel riešiť ich spory, odišiel do toho svojho. Na otázky žalujúcej strany, koľko m² zhruba užíval, svedok uviedol, že sa to nedá takto

povedať, žalobca v 3. rade má nejaké fotky, kde boli vozidlá podstavované, treba to vypočítať. Ako boli kóje, boxy, po druhej strane je prístrešok s unimobunkou a za ňou boli autá a v kójach a niekedy boli aj pozdĺž prístupovej cesty. Brána sa denno-denne otvárala a zatvárala. Bránu otváral ovládačom, ovládač mu dal H. N.. Na otázku žalovaného, že hovoril, že ho žalobca upozornil, že užíva jeho pozemok, svedok uviedol, že áno, ukázal mu to na katastrálnej mape, žalobca v 3. rade ho videl na pozemku a spojil si, že inzerát na internete je jeho a kontaktoval ho, že sa chce stretnúť. Ukázal mu to zhruba na katastrálnej mape, kde nebolo vytýčené, čo je koho. Neskôr prišiel geodet, kde zameriavali, čo komu patrí.

28. Znalec U. sa na pojednávaní vyjadril, že pokiaľ ide o námietku žalobcov ohľadom využiteľnosti pozemku, je vecou každého vlastníka, akým spôsobom využije svoj pozemok, ale v tomto prípade si stojí za svojim názorom, že tento pozemok nie je možné zastavať žiadnou stavbou, ktorá by spĺňala určité kritériá, funkčnosť, využiteľnosť, podľa všeobecne platných zásad. Svoje tvrdenie podporuje najmä tým, že pomer dĺžky a šírky je vo výraznom nepomere, dĺžka je výrazne väčšia ako šírka. Koeficient využiteľnosti určil na základe toho, že pozemok je v priemyselnej zóne mesta C., koeficient ako sa uvádza v námietkach, sa dáva pre zóny mesta určené na bývanie. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že mal byť použitý koeficient 1 až 1,20, uvádza ako v predchádzajúcom bode, pozemok sa nachádza v priemyselnej zóne, v žiadnom prípade nie v obytnej zóne. Pokiaľ ide o námietku žalobcov k použitému koeficientu povyšujúcich faktorov, že mal byť v rozpätí 1,01 až 3, znalec uviedol, že sa rozhodol použiť koeficient 1, nakoľko nevidí dôvod na zvyšovanie atraktivity pozemku, nakoľko tento sa nachádza v priemyselnej zóne a musí dodať, že územný plán mesta ako prijatá právna norma je záväzná pre všetkých. Použitie koeficientu redukujúcich faktorov súvisí s tým, že pozemok sa nachádza v priemyselnej zóne, a to, že potvrdil v posudku, že sa nedá zastavať, na tomto trvá. Mohol použiť aj inú kategóriu redukujúcich faktorov, a to intenzívna doprava, je tam premávka kamiónov, ktoré chodia W. ktorá tam má nákladnú dopravu a iné faktory, ako sú hluk. Mohol použiť aj iné faktory, ktoré by dokázali, že tie redukujúce vplyvy tam sú. Znalec uviedol, že trvá na výpočte nájomného uvedeného v posudku, s tým, že je urobený podľa metodiky. Na otázku zo strany žalujúcej, že znalec hovorí o nejakých kritériách a zásadách, na základe ktorých tento pozemok nie je možné zastavať, čo sú to za kritériá, čo sú to za zásady, znalec uviedol, že to môžu byť napr. kritériá, ktoré udáva Slovenská technická norma pri projektovaní stavieb u nás. Na otázku, ktorá STN, znalec uviedol, že tu už zachádzame do odbornosti, ktorá mu nie je vlastná, nakoľko sa tomu nevenuje, nie je projektant. Na otázku žalujúcej strany, že teda nie je potom ani schopný posúdiť, či ten pozemok je zastaviteľný alebo nie, znalec uviedol, že áno, nie je, to je pravda. Jeho odbornosť znalca je ohodnocovanie nehnuteľností a stavebných prác, nie projekčných. Znalec ale nesúhlasil s vyjadrením žalujúcej strany, že nie je kompetentný, aby sa vyjadril k zásadám, na základe ktorých nie je možné tento pozemok zastavať. Ak povedal, že nie je kompetentný, berie to späť, ale vyjadrí sa teraz, prečo to berie späť. Je odborne spôsobilá osoba v stavebníctve, na to má aj osvedčenie a po preštudovaní tejto problematiky dokáže nie ako znalec, ale ako odborník v stavebníctve na túto otázku odpovedať. Vôbec nebol pripravený na toto pojednávanie v tom zmysle, že dostane otázku ohľadne projekčných prác a STN-ky. To je tak široká záležitosť, ktorú si treba naštudovať a nie odpovedať v 30 sekundách. Čo sa týka koeficientu intenzity využitia, v zmysle územného plánu môžeme poznať viacero zón, ktoré koeficient pozná. Použil ten koeficient, ktorý je uvedený v znaleckom posudku. Poukazuje na výstup z územného plánu, ktorý je súčasťou znaleckého posudku, pričom sivá farba znázorňuje priemyselnú zónu. To, že sú ostatné pozemky vyfarbené inou farbou, nič neznamená. Čo sa týka koeficientu povyšujúcich faktorov, uviedol, že neexistuje, je to jeho názor, ako znalec má na to právo, vyhláška mu to povoľuje. Znalec ďalej na otázky žalujúcej strany uviedol, že prečo súdu vypracoval znalecký posudok, pokiaľ nebola zložená záloha zo strany žalobcov, bola to jeho iniciatíva, nakoľko dostal uznesenie, jeho povinnosť nie je skúmať, či bola zaplatená záloha. Ak mu príde uznesenie, berie za povinnosť vypracovať znalecký posudok, či to spraví hneď alebo až ku koncu termínu, to je jeho vec. Vypracoval ho, aby nespomaľoval prácu súdu.

29. Svedok U. uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k stranám sporu, všetkých, ako tu sedia, vidí prvý krát. Ďalej uviedol, že v roku 2014 ho navštívil žalovaný s tým, že pre svojho právneho zástupcu potrebuje vytvoriť nejakú konzultáciu formou vysvetlenia, akým spôsobom sa tvoria nájmy parciel, pozemkov. Svedok k tomu pristúpil tak, že nevypracovával žiadny znalecký posudok, vyrobil im výpočet, ku ktorému sa dopracoval na základe pokladov, hodnota bola úmerná tomu miestu, všetky doklady, ktoré mu boli dané, aby sa vedel zorientovať v chaose. Prešli 3 roky, navštívil ho kolega, sused L..., že bol oslovený svojimi priateľmi, ktorí majú na druhý deň ráno rokovanie ohľadne parciel, či by mu vedel vytvoriť maximálnu cenu, hodnotu, na prenájom parciel v lokalite D. štvrť. Poskytol mu k tomu geometrický plán, a to bolo všetko. Poprosil ho, či to môže urobiť do večera, lebo ráno majú rokovanie. Svedok ho upozornil,

že je to vyslovene k rokovaciemu konaniu, a nie je to možné použiť na právne úkony. Kolega mu to prisľúbil. Zákon neukladá, aká má byť hodnota nájmu, robí sa dohadovacím konaním. Asi po mesiaci ho navštívil žalovaný, ktorý mu vysvetľoval, že prípad dva roky beží, že sa objavil jeho posudok, že sa používa v súdnom konaní. Svedok navštívil L. W., aby jeho posudok zo súdneho konania stiahol. Svedok po nahliadnutí do súdneho spisu do odborného vyjadrenia na č.l. XXX, uvádza, že to je doklad k rokovaniu o fiktívnom prenájme pozemkov, nebol vytvorený pre súdne konanie, poukazuje pritom na bod 8 v úvodnej časti, s tým, že jeho predná strana je len mustrou, do ktorej naplnil maximálnu hodnotu ceny nájmu. Nemá to náležitosti znaleckého posudku. Pre tento prípad je to absolútne nepoužiteľné. V roku 2015 boli určité hodnoty koeficientov cenovej úrovne, aj ten nájom, ktorý za to vypočítal, nájom by sa t.č. mierne zmenil, bol by trochu vyšší. Pri výpočte obvyklej hodnoty pre žalovaného mu boli dané podklady, ktoré vypracoval právny zástupca druhej strany - žalobcov, tak svedok porovnával hodnoty, ktoré tam on uviedol. Podklad približne súhlasil so závermi svedka, čo sa týkalo ceny. Hodnota nájmu nie je stanovená zákonom, táto hodnota sa vypočítava podľa metodiky, alebo je určená ponukou a dopytom. Porovnal si to aj so všeobecným nariadením Mesta C., ktoré určuje nájomné kvôli daniam. Výsledky svedka boli približne rovnaké. Ďalej uviedol, že keď používate koeficienty, dávate do toho aj veľa subjektívneho, koeficient 1 je v tomto prípade 0, ten nepovyšuje ani neponižuje. Povyšujúci koeficient je možné použiť od 1 do 3, pričom koeficient 3 svedok použil v materiály, ktorý je v spise, tým, že chcel zvýšiť cenu nájomného na maximálnu hodnotu, nakoľko bol požiadaný zistiť maximálnu cenu. Uvedený pozemok má šírku asi 5,3 metra, dĺžku asi 50 metrov, vstup je z betónových platní, susedí s Vinárskymi závodmi z jednej strany a na druhej strane cesty je Drôtovňa, je tam cca 100 metrov križovatka. Pozemok je na okraji mesta, je to vyslovene priemyselná zóna, najbližšie rodinné domy sú do 300 metrov vzdušnou čiarou, je to ešte v intraviláne mesta. Svedok po nahliadnutí do vyjadrenia č.l. 238 uviedol, že pozemok je vedený ako ostatná plocha, spôsob jeho využitia je uvedený na katastri ako manipulačný pozemok, sklady, tým, že má 5,3 metra, tam sa nedá otočiť. Na otázky žalujúcej strany svedok, že žalovaný ho navštívil po vypracovaní tohto odborného vyjadrenia, bol značne rozčúlený a svedok sa mu za to ospravedlňuje.

30. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

31. Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

32. Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nim.

33. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

34. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

35. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

36. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

37. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

38. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

39. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

41. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

44. V konaní nebolo sporným, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli v rozhodnom období od 01.06.2012 do 23.03.2014 podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXXX/X v k.ú. C. v každý podiele X-ica, a že žalobca v 3. rade sa stal výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti dňa XX.XX.XXXX. Sporným nebolo ani to, že žalovaný bol výlučným vlastníkom susediacich parciel pri parcele č. XXXX/X, t.j. pozemkov parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/XX, evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C., a to od 01.02.2007 do 21.01.2015. Predmetom konania bola požiadavka žalobcov v 1., 2. a 3. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo byť získané žalovaným jednak na úkor žalobcov v 1. a 2. rade v období od 01.06.2012 do 28.02.2014 (21 mesiacov), kedy boli podielovými spoluvlastníkmi pozemku t.č. parc.č. XXXX/X v k.ú. C. títo žalobcovia každý v podiele 1/2, ako aj na úkor žalobcu v 3. rade v období od 01.04.2014 do 31.01.2015 (10 mesiacov), a to užívaním pozemku parc.č. XXXX/X k. C., resp. tým, že mal uvedený pozemok ohradiť a zabrániť tak žalobcom v užívaní pozemku bez právneho dôvodu.

45. Podstatou záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 OZ). Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. Bezdôvodné obohatenie vzniká nielen vtedy, ak sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale aj vtedy, ak sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo pri riadnom chode udalostí. Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z ustanovenia § 456 OZ. Aktívne legitimovaný je ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch, pasívne legitimovaný potom ten, kto získal neoprávnený prospech. Dôkazné bremeno preukázania splnenia všetkých vyššie uvedených predpokladov nesie ten, kto tvrdí, že bezdôvodné obohatenie bolo získané na jeho úkor. Splnenie predpokladov pre vznik (záväzkového) právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy z hľadiska špecifických skutkových okolností v konkrétne prejednávanej veci.

46. V zmysle § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je aj majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba od počiatku právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie, ktoré môže spočívať napríklad v tom, že bolo niečo dané alebo bolo v prospech niekoho konané. O obohatení možno hovoriť vtedy, ak v dôsledku takéhoto plnenia pripadla majetková hodnota tomu, komu bolo plnené, v dôsledku čoho v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Príkladom plnenia bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzieho pozemku bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec, pričom prospech vzniká tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie a neplatí za to úhradu a jeho majetkový stav sa teda nezmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Takýto užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť a je preto povinný

nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Výška peňažnej náhrady musí pritom vychádzať z finančného ocenenia prospechu, ktorý účastníkovi užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je finančná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla formou nájmu a ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájmovej zmluvy.

47. Základnými otázkami v konaní, ktoré boli aj predmetom dokazovania, bola otázka, či sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcov, a ak áno, v akej výške bezdôvodné obohatenie získal, a tiež otázka, či podaná žaloba nie je šikanóznym výkonom práva zo strany žalobcov voči žalovanému.

48. Žalovaný v konaní poukazoval na to, že účelom konania žalobcov bolo získať neprimerané peňažné plnenia od žalovaného, z dôvodu zlých rodinných vzťahov, ktorý postup žalobcov nemôže požívať právnu ochranu, lebo je v rozpore s dobrými mravmi, a aj preto žiadal žalobu zamietnuť.

49. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ zakazuje taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Pri premietnutí do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva, ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. Nie je vylúčené odopretie právnej ochrany právu uplatnenému v rozpore s podmienkami uvedenými v § 3 ods. 1 OZ, avšak použitie nápravného prostriedku dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 OZ predstavuje krajné riešenie za účelom zaistenia potrebnej väzby medzi normami písaného práva a základnými mravnými a etickými normami spoločnosti (viď napr. uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo 439/2014 zo dňa 27.01.2016).

50. Súd má za to, že zo skutočnosti, že žalobcovia požadovali bezdôvodné obohatenie vo výške, ktorá im nakoniec nebola priznaná, nie je možné vyvodiť, že by žaloba bola šikanózna a v rozpore s dobrými mravmi. Je skôr obvyklé ako nie, domáhať sa v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia sumy vyššej, a od nadhodnotenia požadovanej sumy nie je možné odvodzovať šikanóznosť žaloby, navyše, keď výška bezdôvodného obohatenia bola (hoci bezúspešne) pri podaní žaloby preukazovaná listinným dôkazom, a teda nebola žalobcami stanovená úplne svojvoľne. Rovnako len samotná skutočnosť, že medzi žalobcom v 3. rade a jeho bratom - svedkom H. N. je zlý vzťah, nie je dôkazom o šikanóznosti žaloby podanej voči žalovanému. Uvedené by prípadne mohlo byť dôkazom len o šikanóznosti žaloby podanej medzi žalobcom v 3. rade a svedkom, nie je však zrejmé, aký šikanózný motív mal byť pri podaní žaloby žalobcami voči žalovanému. Ak žalobcovia chceli podľa žalovaného v konaní získať od neho neprimerané peňažné plnenia, nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že takýto postup žalobcov je v rozpore s dobrými mravmi. Procesným dôsledkom takéhoto postupu je totiž ich len čiastočný (a nie plný) úspech v konaní, nie je to však dôvodom na zamietnutie žaloby pre rozpor s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovaného na skutočnosť, že ak sa žalobcovia cítili dotknutý zásahmi do svojich vlastníckych práv, na ich ochranu slúži žaloba vindikačná, súd uvádza, že za stavu, že žalovaný viac nie je vlastníkom okolitých pozemkov (ktoré vlastnícke právo previedol v priebehu konania cca pol roka po podaní žaloby), nie je táto námietka dôvodná. Súd poukazuje na to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/227/2016 sa žalobca v 3. rade domáha o.i. vypratania predmetného pozemku súčasným vlastníkom okolitých pozemkov - Ľudovítom Beňom, čo vyplýva z predloženého vyjadrenia žalovaného z uvedeného konania zo dňa 31.10.2016 (č.l. 293). V konaní sp.zn. 11C/91/2014 by sa žalobca v 3. rade ako súčasný vlastníkom predmetného pozemku parc.č. XXXX/X nemohol ku dňu vyhlásenia rozsudku úspešne domáhať vypratania pozemku, keďže žalovaný od 22.01.2015 vlastníkom okolitých pozemkov uzavretých v oplotenom areáli už nie je, a teda chýbala by mu pasívna vecná legitímácia. Žalobcovia v 1. a 2. rade by sa zasa nemohli účinne domáhať vypratania pozemku, pretože v čase podania žaloby už neboli jeho podielovými spoluvlastníkmi, a teda neboli by k podaniu takejto žaloby aktívne vecne legitimovanými. Ak aj skôr nepodali žalobcovia v 1. a 2. rade (v čase existencie ich vlastníckeho práva k pozemku) a žalobca v 3. rade (v čase podania žaloby) aj žalobu o vypratanie pozemku, uvedené v súčasnosti (keď žalovaný viac nie je vlastníkom areálu) nemôže viesť k záveru o šikanóznosti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže súd vychádza zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

51. Súd tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8 Cdo 439/2014 zo dňa 27.01.2016, ktoré je aplikovateľné na prejednávaný prípad, v ktorom rozhodnutí dovolací súd uviedol, že „nie je dôvodom odopretia právnej ochrany právu na vydanie bezdôvodného obohatenia ak ten, na úkor

koho bol neoprávnený majetkový prospech získaný, nevykonával opatrenia, aby k vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo. Zákon povinnosť podobnú prevenčnej povinnosti podľa prvej hlavy šiestej časti Občianskeho zákonníka neustanovuje (a vzhľadom na vyššie uvedenú povahu vzniku záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia tak robiť ani nemôže). Vzhľadom na vyššie uvedenú objektívnu povahu vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia a na to, že je bez právneho významu skúmanie, komu možno klásť na ťarchu okolnosti, od ktorých sa vznik tohto vzťahu odvíja, nie je mysliteľné vkladať do tohto vzťahu za pomoci iných zákonných ustanovení prvky, ktoré výslovná práva úprava neobsahuje a negovať tak do istej miery podstatu smerujúcu k tomu, aby sa nikto neobohacoval na úkor druhého bez právom arobovaného dôvodu. Podľa dovolacieho súdu by mohlo byť dôvodom (výnimočného) odopretia právnej ochrany toho, na úrok koho bol majetkový úspech získaný, také jeho konanie (nie však opomenutie vykonať právo), ktoré bolo jediným dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia. Za dôvod odopretia práva na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno považovať nečinnosť subjektu, na úkor ktorého bolo bezdôvodné obohatenie získané. Z hľadiska právnej komparatistiky a identity (dávnej) alebo blízkosti (niekdajšej) právnej úpravy v Českej republike možno poukázať v súvislosti v možnou aplikáciou ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu prenajímateľa a nájomcu napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Odo/190/2005, podľa ktorého pouze v prípade, že by si žalovaná (rozumnej bývalá nájomníčka) nemohla věci z bytu odvzít a zabrániť tak vzniku bezdôvodného obohaceni výlučně v důsledku jednání žalobkyně (rozumnej bývalej prenajímateľky), bylo by možno uvažovat o odepření práva na vydání bezdôvodného obohaceni pro rozpor s dobrými mravy podle § 3 odst. 1 obč. zák.. Nemožno preto prisvedčiť záveru odvolacieho súdu, že konanie žalobcu, spočívajúce v opomenutí vykonania opatrení na vypratanie bytu je takým konaním v rozpore s dobrými mravmi, ktoré môže mať za následok odoprieť právnej ochrany uplatnenému právu na vydanie bezdôvodného obohatenia." Vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného, aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, súd nepovažoval uplatnené právo žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia za výkon práva s dobrými mravmi.

52. Bezdôvodné obohatenie vzniká napríklad aj tomu, kto svojím konaním dosiahol na úkor vlastníka postavenie detentora jeho pozemku tým, že celý oplotený pozemok uzamkol a urobil ho tak prístupný pre seba a svoje potreby a to bez ohľadu na to, nakoľko intenzívne ho skutočne užíval.

53. Súd pritom poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, a to napr. rozhodnutie sp.zn. 25Cdo/845/99 z 20.03.2001, v ktorom dovolací súd uviedol, že „tento prospech spočíva v tom, že - hoci žalovaní svojím konaním dosiahli na úkor žalobcov postavenie detentora celého pozemku - ich majetkový stav sa nezmenšil, pretože žiadnu úhradu zodpovedajúcu faktickému uchopeniu pozemku jeho vlastníkom neposkytovali. Ak teda dôvodil odvolací súd, že výška bezdôvodného obohatenia sa v tomto prípade musí odvíjať od výšky nájomného zodpovedajúceho nájomnej zmluve obvyklej v danom mieste a čase (aby mohli výlučne disponovať celým pozemkom pod vlastným uzamknutím, museli by žalovaní uzavrieť s jeho vlastními nájomnú zmluvu k celému pozemku a potom by tiež boli nútení hradíť zodpovedajúce nájomné z celej plochy pozemku bez ohľadu na to, ako často a v akom rozsahu ho skutočne užívali), a to vo vzťahu k celému pozemku, t.j. za 3.310 m², ide o záver správny." Obdobne uviedol Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp.zn. 28 Cdo 2056/2009 zo dňa 11.11.2009, a síce, že „vlastník pozemku, ktorý bol pozemnou komunikáciou obostavaný (napr. trávnik v strede križovatky), alebo ku komunikácii bezprostredne prilieha (napr. priekopa, násyp, svah, úzky pruh zelene) sa môže dostať do rovnakej situácie ako vlastník pozemku, ktorému iný znemožnil prístup na jeho pozemok a tým i jeho bežné užívanie. Také pozemky je preto treba považovať za pozemky užívané vlastníkom komunikácie za predpokladu, že ich obostavanie či priliehavosť k pozemnej komunikácii znemožňuje vlastníkovi užívanie predmetných pozemkov."

54. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že pozemok žalobcov parc.č. XXXX/X bol do jedného areálu s pozemkami parc.č. XXXX/X a XXXX/X oplotený a uzavretý bránou minimálne od roku 2009. Súd jednak poukazuje na Oznámenie Mesta C. č.z. 8141/2007 zo dňa 26.04.2007 (č.l. 120) z ktorého vyplýva, že primátor Mesta C. ako príslušný správny orgán oznamuje žalovanému ako stavebníkovi, že nemá námietky proti uskutočneniu drobnej stavby oplotenia pozemkov parc.č. XXXX/X a XXXX/X v k.ú. C. s tým, že toto oznámenie je platné 2 roky od jeho vydania. S prihľadnutím na platnosť oznámenia do 26.04.2009 sa javí ako nepravdepodobné, aby oplotenie pozemkov bolo realizované po tomto termíne. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že až do pojednávania dňa 09.03.2017 nebola skutočnosť vybudovania oplotenia žalovaným už v roku 2007 sporná, čo bolo skonštatované aj na

pojednávani, pričom neskoršie sporovanie vybudovania oplotenia žalovaným súd považoval len za účelové a výpoveď svedka H. N. v tomto smere za nedôveryhodnú, pretože je v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi. Súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že oplotil iba pozemky parc.č. XXXX/X a XXXX/X, pretože takéto oplotenie pozemkov s poukazom na Informatívnu kópiu z mapy (č.l. 5) by bez súčasného oplotenia medzi nimi nachádzajúceho sa pozemku parc.č.. bolo nefunkčné, nehospodárne, a tým nelogické.

55. Predovšetkým však súd poukazuje na Záväzné stanovisko mesta C. č. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa 26.03.2009 (č.l. 88, 366), z ktorého vyplýva, že mesto C. upozorňuje na potrebu doriešenia problematiky umiestnenia časti prístrešku na p.č. XXXX/X (podľa dokumentácie) a prístupu k stavbe cez túto parcelu (osadenie brán), vo vzťahu vlastníckych resp. iných práv stavebníka k parcele XXXX/X. Okrem iného sa v stanovisku uvádza, že z ohliadky areálu dňa 26.03.2009 (len z verejne dostupných priestorov) nie je zrejmé, na aký účel sa areál užíva, resp. bude užívať a tiež, že mesto požaduje, aby boli dané podmienky pre dokončenie povrchových úprav stavby a nariadenia povrchových úprav aj v rámci zrealizovaného oplotenia. Z uvedeného stanoviska vyplýva, že v čase ohliadky areálu dňa 26.03.2009 bol areál nielen oplotený, ale v oplotení boli už aj osadené brány, keď skutočnosť, že areál bol kvôli oploteniu a bránam verejne neprístupný, dokazuje aj poznámka, že ohliadka areálu sa uskutočnila len z verejne dostupných priestorov. Z listu mesta C. č. 43641/2017/3565 zo dňa 20.09.2017 (č.l. 365) vyplýva, že pri vybavovaní záväzného stanoviska zo dňa 26.03.2009 č. 7276/2009/1187 bola dňa 26.03.2009 vyhotovená fotodokumentácia v rozsahu 9 fotografií, na ktorých je zachytený stav územia na časti ulice T. U. v C. podľa stavu v roku 2009. Z fotodokumentácie zaslanej mestom Hlohovec (č.l. 367-371) jednoznačne vyplýva, že ku dňu vytvorenia fotografií dňa 26.03.2009 bol celý areál oplotený/ohradený a zároveň uzavretý bránami. Námietku žalovaného, že fotodokumentácia nebola vytvorená k uvedenému dňu, súd nepovažoval za dôvodnú, keď žalovaný nijako nepreukázal, že by došlo pri vypracúvaní záväzného stanoviska a fotodokumentácie k nejakému pochybeniu, pričom dôkazom o tom nemôže byť jeho poznámka, že všetci vedia, prečo bola L.. prepustená z pracovného pomeru. S prihliadnutím na skutočnosť, že mesto je v danej veci nezainteresované, považuje súd jeho stanovisko za objektívne a hodnoverné, a to vrátane predložených fotografií a dátumu ich vyhotovenia. S prihliadnutím na uvedené nie je možné považovať fotografie (č.l. 323, 324, 326), ktoré predložil žalovaný na pojednávaní dňa 10.08.2017 za vierohodné, naviac, keď pravdivosť dátumov na nich uvedených bola protistranou spochybnená. Pravdivosť dátumov na fotografiách nie je možné mať za preukázanú ani z výpovede svedka H. N., nakoľko vzhľadom k zlým vzťahom medzi ním a žalobcom v 3. rade a prebiehajúceho konaniu medzi nimi, nie je tento svedok dôveryhodným svedkom. Zároveň súd poukazuje na výpoveď žalovaného zo dňa 22.10.2015, kedy sám uviedol, že brána je 5-6 rokov voľne otvorablená, z čoho je zrejmé, že rovnako dlho musela byť k dátumu pojednávania aj osadená.

56. Skutočnosť, že do areálu nebol voľný vstup, vyplýva jednak zo Záväzného stanoviska mesta C. č. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa 26.03.2009 (č.l. 88, 366), nakoľko ohliadka bola urobená len z verejne dostupných priestorov. Rovnako to vyplynulo aj z výpovede žalovaného v 2. rade na pojednávaní dňa 22.10.2015, kedy uviedol, že keď začalo dedičské konanie, obišiel si všetky parcely, ktoré spadali do dedičského konania, a vtedy zistil, že na pozemku č. XXXX/X je postavený múr až po cestu, na pozemok sa pre múr nemohol dostať. Žalovaného sa pýtal, prečo je múr postavený na jeho pozemku, pričom tento uviedol, že sa s ním nemá o čom baviť. Výpoveď žalovaného v 2. rade pritom nebola po jeho výsluchu protistranou nijako spochybnená. V konaní nebolo preukázané, že by žalobcovia v 1. a 2. rade disponovali ovládačom brány alebo kľúčom od bránky. Ak žalobca v 3. rade aj mal v rozhodnom období kľúč od bráničky so šírkou 90 centimetrov a vstupoval do areálu za účelom návštevy svojej matky alebo za účelom zamerania pozemku s geodetom, prístup cez bránku šírky cca 90 cm nie je možné považovať za riadny prístup k pozemku žalobcu, keďže ide o pozemok v priemyselnej časti mesta s predpokladom jeho využitia na takýto účel, preto by ako sprístupnenie bolo možné považovať prístup k pozemku v celej jeho šírke. Nebolo pritom preukázané, že by žalobca v 3. rade disponoval ovládačom od veľkej posuvnej brány.

57. Oplotenie pozemku žalobcov parc.č. XXXX/X v rámci areálu spolu s pozemkami žalovaného a jeho uzamknutie v podobe brán predstavuje prekážku, ktorá bráni vo výkone vlastníckeho práva žalobcov spočívajúcom v držbe a v užívaní tohto pozemku (por. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/130/2011 zo dňa 19.04.2012). Žalovaný vybudovaním oplotenia a osadením brán (najneskôr v roku 2009) zamedzil žalobcom v reálnom výkone ich vlastníckeho práva, spočívajúcom v držbe a v užívaní nehnuteľnosti. Je pritom bez významu, kto bránu alebo brány fyzicky osadil, keďže v čase ich

osadenia a uzavretia areálu bol vlastníkom ostatných pozemkov v areáli práve žalovaný, ktorý musel s ich osadením súhlasiť. Zároveň však súd poukazuje na vyjadrenie svedka H. N. zo dňa 22.12.2016 (č.l. 291), urobené v konaní sp.zn. 11C/227/2016, kde ako žalovaný uviedol, že stavebníkom brány a oplotenia nebol on, ale žalovaný z tohto konania.

58. Navyiac však, okrem toho, že žalobcovia nemali riadny prístup ku svojej nehnuteľnosti v zmysle prístupu naň kedykoľvek a v celej jeho šírke, súd mal v konaní za preukázané, že v rozhodných obdobiach žalovaný využíval predmetný pozemok parc.č. práve na prístup ku svojim nehnuteľnostiam, pretože brána, ktorou sa do areálu vstupuje, je z časti osadená aj na pozemku parc. č. XXXX/X. Súd poukazuje jednak na Záväzné stanovisko mesta C. č. 7276/2009/1187 zo dňa 26.03.2009 (č.l. 88, 366) z ktorého vyplýva, že k stavbe v rámci areálu je prístup práve cez parcelu č. XXXX/X, ktorú problematiku je potrebné doriešiť. Na pojednávaní dňa 22.10.2015 zároveň žalobca v 3. rade uviedol, že by identifikoval parcelu č. XXXX/X tak, že je na šírku vstupnej brány. Žalobcovia predložili fotografie (č.l. 71 a 72), na ktorých je červenou farbou vyznačená parcela č. XXXX/X v rámci areálu, pričom z tohto vyznačenia vyplýva, že prednou vstupnou posuvnou bránou sa vstupuje do areálu, kedy sa tak na ostatné pozemky v areáli nevyhnutne musí prechádzať aj cez pozemok parc.č. XXXX/X. Uvedenú výpoveď žalobcu v 3. rade žalovaný nespochybňoval, pričom ak žalovaný neskôr tvrdil, že do areálu vstupoval cez iný svoj pozemok parc.č. XXXX/X, na ktorom je aj osadená brána, súd považoval toto tvrdenie len za účelové, keď počas celého konania žalovaný toto skutkové tvrdenie neuviedol, hoci sa riešil vstup do areálu výlučne cez prednú bránu. Okrem toho mal súd z výpovede svedkyne S. N. za preukázané, že zadná brána je stále zamknutá, pričom sa dá zamknúť len zvnútra, preto ju žalovaný na vstup do areálu nemohol používať, ale musel používať prednú bránu. Skutočnosť, že vstupná brána sa minimálne z časti nachádza na pozemku parc.č. XXXX/X, vyplýva aj z vyjadrenia H. N. zo dňa 22.12.2016 (č.l. 291), ktoré urobil ako žalovaný v konaní pred tunajším súdom vedenom pod sp.zn. 11C/227/2016, a síce, že brána je umiestnená na dvoch pozemkoch, a to na pozemku parc.č. XXXX/X a na pozemku parc.č. XXXX/X. Z uvedeného vyplýva, že pozemok parc.č. XXXX/X bol v rozhodných obdobiach využívaný jednak za účelom osadenia vstupnej brány (i keby len z časti) a tiež za účelom vstupu do areálu na ostatné pozemky, či už žalovaným, alebo inými osobami s jeho súhlasom, pričom zodpovedný za takéto využitie pozemku parc.č. XXXX/X je práve žalovaný ako stavebník a vtedajší vlastník okolitých pozemkov, resp. areálu.

59. V konaní tiež bolo preukázané, že na pozemku parc.č. XXXX/X v k.ú. C. boli v období, za ktoré žiadali žalobcovia vydať bezdôvodné obohatenie, uložené hnutelné veci - unimobunka, prístrešky, parkované nákladné motorové vozidlá. Zo Záväzného stanoviska mesta C. č. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa 26.03.2009 (č.l. 88, 366) mal súd za preukázané, že minimálne časť prístrešku bola umiestnená na parcele č. XXXX/X, pričom mesto upozorňovalo žalovaného na potrebu doriešenia tejto problematiky. Umiestnenie unimobunky, prístreškov a parkovanie motorových vozidiel na predmetnom pozemku mal súd za preukázané z fotografií na č.l. 71-80, kde pozemok parc.č. XXXX/X je vyznačený červenou farbou, pričom z fotografií č.l. 72, 73 a 80 je zrejme parkovanie motorových vozidiel na predmetnom pozemku, z fotografií č.l. 74, 75, 76, 77, 78 je zrejme umiestnenie prístreškov na predmetnom pozemku, a z fotografie č.l. 80 je zrejme umiestnenie unimobunky na predmetnom pozemku. K uvedeným fotografiám vypovedal žalobca v 3. rade na pojednávaní dňa 22.10.2015, ktorý uviedol, že na fotografii č. 4, 5, 6, 7 sú betónové platne s prístreškami, ktoré sú na celú šírku pozemku č. XXXX/X, čo je najlepšie viditeľné na fotografii č. 8, kde sa pozeráme na prístrešky a za nimi sa nachádza predná brána. Uvedené fotografie s vyznačením, ani výpoveď žalobcu v 3. rade k nim, žalovaný v konaní nespochybnil. Uviedol k tomu iba toľko, že z fotografií vidno, že nejde o stavby, ide len o budy, a že H. Beňo mu hovoril, že si chce na pozemku niečo odložiť. Uvedená skutočnosť využívania predmetného pozemku od roku 2007 na umiestnenie prístreškov, unimobunky a parkovania nákladných vozidiel bola na pojednávaní dňa 09.03.2017 skonštatovaná ako nesporná. Žalovaný sa následne bránil tým, že dočasné zariadenia, ktoré sú na pozemku, sú vlastníctvom iných osôb, resp. ich užívali iné osoby, a preto tieto osoby, a nie on, by mali vydať bezdôvodné obohatenie. Predložil Čestné vyhlásenie zo dňa 23.10.2015 (č.l. 138), v ktorom H. N. čestne vyhlasuje, že je od 22.12.2006 až doposiaľ vlastníkom unimobunky, prístreškov, panelov a všetkého hnutelného majetku nachádzajúceho sa na parcelách XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/XX v k.ú. C.. Svedkyňa S. N. však na pojednávaní dňa 08.03.2016 vypovedala, že žalovaný užíva pozemok odvtedy, ako to kúpili, a to od novembra 2006, pričom prístrešky a unimobunka boli postavené v roku 2007, priviezol ich žalovaný, a tiež že tam gazdovali H. a žalovaný. Hoci z uvedenej výpovede nevyplýva priamo obdobie, v ktorom mal žalovaný pozemky užívať, vyplýva z nej, že prístrešky a unimobunku mal na pozemok priviesť žalovaný, pričom súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti jej výpovede. Hoci

svedok H. N. na pojednávaní vypovedal, že on priniesol unimobunku, súd nepovažoval jeho výpoveď za hodnovernú, keď svedok sa nevedel vyjadriť, odkiaľ presne to bolo a zároveň v konaní bola preukázaná nedôveryhodnosť svedka, pretože nevypovedal pravdu ohľadom roku vybudovania oplotenia (viď odsek 55. rozsudku), a jeho výpovede v konaní sú tak ovplyvnené zlým vzťahom medzi ním a žalobcom v 3. rade, a tým účelové. Pokiaľ ide o nákladné motorové vozidlo, ktoré parkovalo na pozemku parc.č. XXXX/X, podľa technického preukazu (č.l. 139) bol žalovaný vedený ako držiteľ prípojného vozidla I. XXXAM do 19.12.2010, kedy malo prísť k prepisu vozidla na S. N., narodenú v roku XXXX. Vzhľadom k jej veku a nepopretému tvrdeniu žalobcov, že menovaná nie je ani držiteľom vodičského oprávnenia, a tiež s poukazom na záznam o podaní oznámenia (č.l. 146), mal súd za to, že nemožno mať za preukázané, že by to bola ona, kto by využíval pozemok parc.č. XXXX/X . na parkovanie nákladného motorového vozidla.

60. Hoci žalovaný v priebehu konania zdôrazňoval, že areál neužíval on, ale svedkovia H. N. a S. N., súd poukazuje na výpoveď žalovaného ohľadom užívania okolitých pozemkov, keď v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 30.09.2014 (č.l. 30) žalovaný uviedol, že využíva výlučne okolité príľahlé pozemky na parc.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X v k.ú. C., ktorých je vlastníkom. Následne na pojednávaní dňa 22.10.2015 pri výsluchu žalovaný uviedol, že nikdy neužíval pozemok a neužíval ani okolité parcely, ktorých bol vlastníkom do januára 2015, avšak túto zmenu v tvrdeniach v priebehu konania nevysvetlil. Súd má však za to, že je bez významu, či, ako často a v akom rozsahu žalovaný areál využíval, keďže ako stavebník a vlastník susedných pozemkov to bol on, kto areál vybudovaním oplotenia a brány vytvoril, hoci by aj boli oplotenie a brány zhotovené inou osobou (k čomu musel udeliť súhlas), a hoci by aj areál prenechal na užívanie niekomu inému. Dovedené ad absurdum by totiž nebolo vylúčené, aby vlastník uzavretého areálu prenechával areál na užívanie vždy niekomu inému, pričom od vlastníka v areáli uzavretého pozemku nie je možné spravodlivo žiadať, aby zisťoval, kto konkrétne v ktorom období jeho pozemok užíval, za účelom vydania bezdôvodného obohatenia.

61. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovaného na to, že nebolo preukázané, že by sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali užívania svojho pozemku, súd uvádza, že jednak jeden z vtedajších dvoch podielových spoluvlastníkov, a síce žalobca v 2. rade, sa vstupu na pozemok počas dedičského konania domáhal, čo žalovaný po jeho výsluchu žiadnym spôsobom nespochybnil, pričom neskoršie spochybňovanie je treba považovať za účelové. Najmä však súd odkazuje na vyššie citované uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo 439/2014 zo dňa 27.01.2016, v zmysle ktorého vzhľadom na objektívnu povahu vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia nemožno za dôvod odopretia práva na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nečinnosť subjektu, na úkor ktorého bolo bezdôvodné obohatenie získané. Ak aj žalovaný poukazoval na to, že v teréne nebol pozemok parc.č. XXXX/X vyznačený, z jeho vyjadrení v priebehu konania nie je možné vyvodiť, že by nevedel, kde v rámci areálu sa pozemok nachádza.

62. Súd mal teda z vykonaného dokazovania za preukázané, že v období od 01.06.2012 do 28.02.2014 a v období od 01.04.2014 do 21.01.2015 žalovaný ako výlučný vlastník okolitých pozemkov nachádzajúcich sa okolo parcely č. XXXX/X v k.ú. C., držal pozemok žalobcov parc.č. XXXX/X bez právneho dôvodu v ohradenom areáli uzavretom bránou, čím sa stal detentorom aj tohto pozemku, neumožnil žalobcom riadny prístup k ich pozemku, zároveň mal na pozemku žalobcov uložené hnutelné veci, príp. súhlasil s uložením hnutelných vecí inými osobami, bránu svojho oplotenia mal čiastočne postavenú na pozemku žalobcov a prechádzal cez pozemok žalobcov ku svojim nehnuteľnostiam, čím pozemok žalobcov užíval pre svoju potrebu, a tým sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil, a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Žalobcovia majú preto voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to žalobcovia v 1. a 2. rade za požadované obdobie od 01.06.2012 do 28.02.2014, pričom vzhľadom k ich vtedajším podielom k pozemku má každý zo žalobcov v 1. a 2. rade nárok na sumu bezdôvodného obohatenia každý v 1. Žalobca v 3. rade má voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.04.2014 do 21.01.2015, t.j. do prevodu vlastníckeho práva k ostatným pozemkom v areáli zo žalovaného na H. N., keďže žalovaný bol podľa nepopretého tvrdenia žalobcov vlastníkom okolitých pozemkov okolo parcely č. XXXX/X, t.j. areálu, do 21.01.2015, a teda len do tohto dátumu sa bezdôvodne obohacoval na úkor žalobcu v 3. rade. Súd pritom poukazuje aj na vyjadrenie žalobcov v podaní zo dňa 29.12.2016 (č.l. 204), kde žalobcovia odvodzujú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného v spore práve od jeho vlastníctva okolitých pozemkov.

63. Súd nevykonával dokazovanie trestným spisom OR PZ v H., odbor kriminálnej polície vedeného pod T.: P.-XXX/X-VYS-TT-XXXX-Bd, ktoré dokazovanie navrhli žalobcovia, jednak z dôvodu hospodárnosti

konania, nakoľko ORPZ v Trnave ani na urgenciu súdu neodpovedali, keď zároveň uvedené konanie nebolo podľa vyjadrenia žalobcov zatiaľ právoplatne skončené, pričom uvedené dokazovanie by nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu.

64. V prípade získania bezdôvodného obohatenia užívaním cudzieho pozemku bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec, je majetkovým vyjadrením tohto prospechu finančná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla formou nájmu a ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy. Súd odkazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 154/2008 zo dňa 31.03.2010, podľa ktorého „užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, rozsah ktorého plnenia, ak tento nie je stanovený predpisom, je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie (prenajatie) veci. Prihliadne sa pritom na účel a spôsob užívania a na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravidla právo užívania veci vzhľadom na jeho rozsah a spôsob zakladá; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady určuje podľa obvyklej hladiny nájomného, ktoré by nájomca v danom mieste a čase platil, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy.“ Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia bolo preto potrebné vchádzať z výšky obvyklého nájomného, t.j. z nájomného, ktoré by musel žalovaný v danom mieste a v čase platiť, pokiaľ by predmetnú parcelu užíval na základe nájomnej zmluvy. V konaní bola sporná výška tohto obvyklého nájomného, a teda aj výška bezdôvodného obohatenia, ktorú by mal žalovaný vydať tomu-ktorému žalobcovi.

65. Žalobcovia v 1. a 2. rade si v konaní uplatnili voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia každý vo výške 5.128,20 eura, ktorú sumu vypočítali za rozhodné obdobie od 01.06.2012 do 28.02.2014, t.j. spolu 21 mesiacov x XXX m² (výmera parcely) x 1,2 eura (priemerná výška nájomného za 1 m² v danej lokalite), čo spolu predstavuje sumu 10.256,40 eura, z ktorej si každý z dvoch rovnodielnych spoluvlastníkov uplatňuje podiel 1. Žalobca v 3. rade si v konaní uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.884,- eur, ktorú sumu vypočítal za rozhodné obdobie od 01.04.2014 do 31.01.2015, t.j. spolu 10 mesiacov x XXX m² (výmera parcely) x 1,2 eura (priemerná výška nájomného za 1 m² v danej lokalite), čo spolu predstavuje sumu 4.884,- eur.

66. Na preukázanie uvedenej výšky bezdôvodného obohatenia žalobcovia k žalobe priložili vyjadrenie realitnej kancelárie ATE, Nám. Sv. Michala 16, C., zo dňa 10.04.2014 (č.l. 9), podľa ktorého táto realitná kancelária môže doporučiť cenu prenájmu predmetného pozemku v sume 1,00 - 1,20 eur za m² mesačne, s tým, že nimi navrhovaná cena je orientačná a konečná cena prenájmu záleží na dohode oboch zúčastnených strán. V priebehu konania ďalej žalobcovia predložili vyjadrenie spoločnosti FLEXIREALITY R.F. PLUS s.r.o. zo dňa 23.03.2016 (č.l. 147), podľa ktorého táto realitná kancelária potvrdzuje, že priemerná cena nájmu predmetného pozemku sa pohybuje v cenovej relácii od 1,20 eur s DPH/m² na mesiac, s tým, že konečná cena je závislá od dopytu a ponuky a od účelu využitia pozemku.

67. Žalovaný nesúhlasil s požadovanou výškou bezdôvodného obohatenia. Predložil vyjadrenia realitných kancelárií, ktoré potvrdzujú nájomné za prenájom predmetného pozemku, a to I. F. - Rk Humanit zo dňa 05.03.2015 (č.l. 140) vo výške 0,40 až 0,70 eura za m² za rok, spoločnosť REAL PLUS, spol. s r.o. zo dňa 03.03.2015 (č.l. 141) vo výške 0,50 až 0,60 eura za m² za rok, O. zo dňa 03.09.2015 (č.l. 142) vo výške 60,- eur za 1 ha, Realitná kancelária U. zo dňa 17.09.2015 (č.l. 143) vo výške 50,- až 60,- eur za 1ha ročne.

68. S poukazom na uvedené rozdiely vo výške nájomného medzi realitnými kancelárkami mal súd za to, že tvrdenie žalobcu o výške obvyklého nájomného vo výške 1,20 eura za m² mesačne nebolo preukázané, ale bolo žalovaným účinne spochybnené, keďže ním predložené vyjadrenia realitných kancelárií pripúšťali najvyššie nájomné za prenájom predmetného pozemku vo výške najviac 0,70 eura za m² za rok.

69. Pokiaľ ide o žalobcami predložené čestné vyhlásenie F. - R. O. Expres (č.l. 148), kde uvádza, že má záujem uzatvoriť nájomnú zmluvu na dobu neurčitú na predmetný pozemok s výškou nájomného 1,20 eura s DPH/m² mesačne, uvedené nie je možné považovať za dôkaz o výške obvyklého nájomného, keďže žiadna nájomná zmluva s takouto výškou nájomného nebola uzavretá a nepreukazuje ani obvyklosť tejto sumy, t.j. že výška prípadného nájomného je v prípade porovnateľných pozemkov v danej lokalite obvyklá. Súd pritom poukazuje na ustálenú judikatúru, aj s poukazom na ktorú je potrebné

vychádzať z výšky obvyklého nájomného, t.j. nájomného, ktoré sa obvykle, vo viacerých prípadoch, požaduje za prenájom porovnateľného pozemku. Predložený dôkaz preto nemá váhu dôkazu o výške obvyklého nájomného, pretože ide len o právne nezáväznú vyhlásenie, keďže žiadna taká nájomná zmluva uzavretá nebola.

70. Dňa 24.04.2017 žalobcovia predložili ako dôkaz o výške obvyklého nájomného Odborné vyjadrenie č. XX/XXXX (č.l. 238) L.. M. F., znalca z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby, Odhad hodnoty stavebných prác, Odhad hodnoty nehnuteľností. Z uvedeného listinného dôkazu vyplýva, že obvyklé nájomné za prenájom pozemku parc.č. XXXX/X bolo stanovené vo výške 13,506 eura za m² za rok, t.j. 1,125 eura za m² za mesiac.

71. Žalovaný k odbornému vyjadreniu predloženému žalobcami namietol, že je nepoužiteľné pre konanie, pretože znalec použil vyššie koeficienty ako v prípade tohto pozemku je možné použiť. Poukazoval zároveň na to, že ten istý znalec v roku 2015 vypočítal pre žalovaného primerané nájomné vo výške 0,638 eura za m² za rok, pričom predložil uvedený Výpočet obvyklej hodnoty nájmu pozemkov (č.l. 350). Žalovaný okrem toho predložil znalecký posudok č. XXX/XXXX (č.l. 262) znalca L. znalca z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, Odhad hodnoty stavebných prác, ktorý súkromný znalecký posudok obsahuje aj doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že obvyklé nájomné za prenájom pozemku parc.č. XXXX/X bolo znalcom stanovené vo výške 0,075 eura za m² za mesiac, t.j. 0,904 eura za m² za rok.

72. Hoci žalobca v konaní na preukázanie výšky obvyklého nájomného predložil odborné vyjadrenie, súd poukazuje na to, že odborné vyjadrenie zabezpečené sporovou stranou nie je odborným vyjadrením podľa § 206 CSP, pretože takéto vyjadrenie môže vyžiadať len súd. Odborné vyjadrenie predložené stranou je len listinným dôkazom podľa § 204 CSP, pričom v zmysle čl. 15 ods. 2 CSP žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, a je preto potrebné ho hodnotiť v spojení s ostatnými dôkazmi predloženými v konaní ako listinný dôkaz. Uvedené odborné vyjadrenie už vôbec nie je možné stotožňovať s predložením znaleckého posudku s doložkou, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Predovšetkým však súd poukazuje na skutočnosť, že samotný znalec Ing. Július Ratulovský vypočítaný v konaní ako svedok sa od uvedeného odborného vyjadrenia dištancoval, pričom uviedol, ako došlo k tomu, že žalobcovia uvedené odborné vyjadrenie súdu predložili. Z jeho výpovede vyplýva, že materiál poskytol svojmu susedovi, kolegovi, ktorý ho následne poskytol svojim priateľom, pričom znalec mal vytvoriť len maximálnu hodnotu ceny nájmu s tým, že uvedený materiál nemal byť použitý pre súdne konanie, ani nemá náležitosti znaleckého posudku. Z uvedeného mal súd za to, že odborné vyjadrenie predložené žalobcami je nepoužiteľné ako dôkaz o výške obvyklého nájomného, nakoľko samotný znalec spochybnil jeho použiteľnosť pre konanie, keďže podľa jeho vyjadrenia bol vytvorený za účelom výpočtu čo najvyššieho nájomného za prenájom pozemku len pre účely rokovania. Žalobcovia k výpovedi svedka Ing. Ratulovského uviedli, že bola ovplyvnená jeho návštevou žalovaným po predložení jeho odborného vyjadrenia do súdneho spisu, keď žalovaný sa mal svedkovi vyhrážať trestným stíhaním a stratou licencie znalca, a preto jeho tvrdenia o údajnom jednaní zo strany žalobcu v 3. rade s nejakým záujemcom a stanovení najvyššej možnej ceny nájmu sú absurdné a nevhodné vysokoškolsky vzdelaného človeka. Žalobcovia však uvedené nepreukázali žiadnym dôkazom, pričom svedok o žiadnom vyhrázaní sa mu nič nevypovedal. Žalobcovia ani nepredložili vlastnú verziu toho, ako k vypracovaniu odborného vyjadrenia teda došlo, ani nekonfrontovali svedka po jeho vyjadrení na pojednávaní. Zároveň to ani neboli žalobcovia, kto navrhol výsluch svedka L.. F. na pojednávaní, a to ani po tom, čo žalovaný predložil súkromný znalecký posudok, hoci by to bol logický krok, ak chceli znalecký posudok spochybniť. Všetko uvedené nasvedčuje pravdivosť výpovede svedka L.. F., že všetkých, ako tu sedia, vidí prvýkrát (pričom žalovaný sa uvedeného pojednávania dňa 10.08.2017 nezúčastnil). Zo všetkého uvedeného vyplýva, že žalobcovia v konaní ako odborné vyjadrenie predložili listinu, ktorá nebola vypracovaná ako odborné vyjadrenie pre toto súdne konanie (okrem toho, že to uviedol svedok L.. F., je to zrejme aj z toho, že v bode 8. úvodnej časti sa neuvádza právny úkon, na ktorý sa znalecký posudok má použiť, hoci by tam mala byť uvedená spisová značka súdneho konania). V konaní tak bolo preukázané, že svedok L.. F. vypracoval listinu s názvom „Odborné vyjadrenie“ len ako materiál za účelom zistenia maximálnej výšky nájomného, nie ako objektívne odborné vyjadrenie pre účely konania sp.zn. 11C/91/2014, a preto na uvedený listinný dôkaz nie je možné prihliadať ako na dôkaz o výške obvyklého nájomného vo výške 1,125 eura za m² za mesiac.

73. Žalobcovia na pojednávaní dňa 09.03.2017 pôvodne navrhli vykonať dokazovanie ohľadom výšky obvyklého nájomného za predmetný pozemok odborným vyjadrením vyžiadaným cestou súdu. Súd v zmysle § 253 ods. 3 CSP uvedené dokazovanie nevykonal, nakoľko žalobcovia nezaplatili preddavok na trovy dôkazu. Ku skutočnosti, že do spisu bol dňa 05.04.2017 od znalca doručený znalecký posudok, pričom tento bol doručený predčasne (keď lehota na podanie odborného vyjadrenia mala začať znalcovi plynúť až od doručenia spisu, ktorý mu však doručený nebol kvôli nezloženému preddavku) súd uvádza, že všetky vyhotovenia znaleckého posudku boli znalcovi dňa 11.05.2017 práve pre túto predčasnosť vrátené (viď doručka na č.l. 251) a tento dôkaz nebol vykonaný. Nie je preto pravdivým tvrdenie žalobcov, že žalovaný do znaleckého posudku nahliadol pri nahliadnutí do spisu, nakoľko žalovaný do spisu nahliadol dňa 30.05.2017 (viď úradný záznam na č.l. 258), kedy sa už znalecký posudok v spise nenachádzal. Ak sa žalovaný po nahliadnutí do spisu a zistení, že znalecký posudok sa v spise nenachádza, obrátil sám na znalca so žiadosťou o vypracovanie súkromného znaleckého posudku (opatreného doložkou) a tento v konaní predložil, nie je možné tento znalecký posudok neakceptovať.

74. Žalobcovia spochybňovali znalecký posudok znalca L. a to dôvodov uvedených vo vyjadrení zo dňa 12.06.2017 (č.l. 282), kde namietali proti neobjektívnosti znalca, proti záveru znalca o nezastaviteľnosti pozemku, proti použitému koeficientu intenzity využitia, koeficientu obchodnej a priemyselnej polohy, koeficientu povyšujúcich faktorov, koeficientu redukujúcich faktorov, a proti všeobecnej hodnote pozemku.

75. Pokiaľ ide o objektivitu znalca, súd poukazuje na to, že žalobcovia voči osobe L. V. T. nenamietali po doručení uznesenia č.k. 11C/91/2014-229 zo dňa 28.03.2017, preto ich námietky voči jeho osobe a spochybňovanie objektivity znaleckého posudku až po predložení súkromného znaleckého posudku tohto znalca, nemožno považovať inak ako za účelové.

76. Znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý súd síce hodnotí ako každý iný dôkaz, od iných dôkazov sa však líši tým, že odborné závery v ňom obsiahnuté nepodliehajú hodnoteniu súdom podľa zásad uvedených v § 191 ods. 1 CSP, pretože súd nie je oprávnený preskúmať odborné závery znalca, ale je oprávnený preskúmať len presvedčivosť a postup, akým znalec ku zisteniam dospel a taktiež úplnosť znaleckého posudku vzhľadom k položenej otázke. Je na znalcovi, aby v súlade s poznatkami dosiahnutými v jeho odbore zvolil, akú metodiku použije. Súd teda hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logickému odôvodneniu jeho záverov a súladu s ostatnými vykonanými dôkazmi. Súkromný znalecký posudok predložený žalovaným spĺňa náležitosti znaleckého posudku v zmysle § 17 zák.č. 382/2004 Z.z., obsahuje doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, postup, akým znalec dospel k záveru je preskúmateľný, pričom znalec bol vypočítaný na pojednávaní, kde sa k námietkam žalobcov relevantne vyjadril. Ak aj znalec nevedel uviesť kritéria, ktoré udáva slovenská technická norma, a ktoré bránia zastaviteľnosti pozemku, uvedené nie je spôsobilé spochybniť správnosť záverov znaleckého posudku, keď súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ ide o otázku nezastaviteľnosti pozemku, obdobne sa o nevhodnosti predmetného pozemku na zastavanie vyjadril aj L. na strane 2 Výpočtu obvyklej hodnoty nájmu pozemkov (č.l. 350), kde uviedol, že reálne využitie parcely je veľmi nízke, pre výstavbu je nevhodná, nespĺňa absolútne ani základné parametre stavebného zákona na zástavbu, jej šírka 5,30 m neumožňuje plochu využiť ako stavebnú parcelu v širšom význame. Zároveň súd poukazuje aj na to, že výška obvyklého nájomného stanovená znalcom L. nie je nereálna aj s prihliadnutím na žalobcami predložené Stanovisko SPF na stanovenie výšky ročného nájomného pri prenájme pozemkov na iný ako poľnohospodársky účel zo dňa 26.09.2014 (č.l. 284), kde SPF ako výšku nájomného pri okresných mestách do sídlom okresných alebo obvodných úradov pri prenajímanej výmere do 1000 m² navrhuje sumu 1,- euro za m² za rok.

77. Žalobcovia v konaní výšku bezdôvodného obohatenia preukazovali tiež výpoveďou svedka O. S. urobenou na pojednávaní dňa 10.08.2017 (č.l. 330), ktorý podľa žalobcov mal svojou výpoveďou preukázať výšku obvyklého nájomného 1,15 eura za m² za mesiac. S týmto sa súd nestotožňuje a poukazuje na výpoveď uvedeného svedka, ktorý sa nevyjadril, že by išlo nájomný vzťah, keď svedok naopak výslovne uviedol, že nájomné tam nikdy v živote nebolo stanovené žiadne, peniaze mu svedok začal dávať, aby mu vykompenzoval jeho výpomoc, zhruba mu dával okolo 150,- eur mesačne. Zároveň súd uvádza, že k uzavretiu nájomnej zmluvy ani prísť nemohlo, nakoľko prenajímateľom predmetného pozemku parc.č. XXXX/X . v k.ú. C. by mohli byť iba žalobcovia v 1. a 2. rade (počas trvania ich spoluvlastníctva) alebo neskôr iba žalobca v 3. rade. Uvedená výpoveď svedka preto nie je dôkazom o výške obvyklého nájomného za prenájom predmetného pozemku (keď nebolo preukázané, že by

išlo o nájomné, ani obvyklosť tejto sumy za obdobný pozemok v obdobnej lokalite), a teda svedecká výpoveď nepreukazuje výšku obvyklého nájomného 1,15 eura za m² za mesiac pre účely určenia výšky bezdôvodného obohatenia.

78. Podnájomné zmluvy predložené žalobcami uzavreté medzi Bytovým hospodárstvom C. ako nájomcom a podnikateľskými subjektami ako podnájomcami dňa 29.06.2016, 30.01.2017 a 28.11.2011 (č.l. 309-317), nie sú spôsobilým dôkazom o výške obvyklého nájomného za prenájom predmetného pozemku. Predmetom podnájomu v prípade uvedených zmlúv sú totiž pozemky za účelom osadenia garáže, pričom v konaní nebolo preukázané, že by predmetný pozemok bol vhodný na takýto účel. Sporná otázka využiteľnosti predmetného pozemku nebola vyriešená v prospech žalobcov, resp. títo vhodnosť pozemku na zastavanie nepreukázali, keď samotné spochybňovanie znaleckého posudku L. nie je dôkazom o zastaviteľnosti pozemku. V konaní pritom otázka nevhodnosti pozemku na zastavanie nebola riešená iba v znaleckom posudku L., ale aj vo Výpočte obvyklej hodnoty nájmu pozemkov znalca L. (o ktorom tento pri výsluchu ako svedok potvrdil, že ho v roku 2014 vypracoval pre žalovaného), kde znalec na str. 2 uviedol, že reálne využitie tejto parcely je veľmi nízke, pre výstavbu je nevhodná, nespĺňa absolútne ani základné parametre stavebného zákona na zástavbu, jej šírka 5,30 m neumožňuje plochu využiť ako stavebnú parcelu v širšom význame, celkový prístup je komplikovaný. Keďže v konaní nebolo preukázané, že predmetný pozemok je možné využiť na ten účel, za ktorým boli uzavreté predložené podnájomné zmluvy, nie je možné pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzať z výšky úhrady za podnájom v uvedených zmluvách, nakoľko nejde o porovnateľné pozemky. Pokiaľ ide o nájomnú Zmluvu o nájme nebytového priestoru uzavretú medzi spoločnosťou ISKO, a.s. ako prenajímateľom a spoločnosťou DRUMET, s.r.o. ako nájomcom zo dňa 01.06.2011 (č.l. 286), uvedená zmluva sa týka najmä prenájmu nebytových priestorov, prenájom voľnej plochy je len doplnkovým, a preto nejde o porovnateľnú situáciu.

79. Navyše, súd má za to, že po tom, ako bol v konaní predložený súkromný znalecký posudok zo strany žalovaného, mohli žalobcovia účinne preukazovať tvrdenú výšku obvyklého nájomného už len znaleckým posudkom vypracovaným iným znalcom, ako odborne spôsobilou osobou prihladajúcou na špecifiká predmetného pozemku (tvar, rozloha, lokalita). Súd pripomína, že sú to žalobcovia, kto niesol dôkazné bremeno preukázania tvrdenej výšky obvyklého nájomného 1,20 eura za m² za mesiac. Žalobcovia predložili „odborné vyjadrenie“, ktoré nie je možné akceptovať ako dôkaz o výške obvyklého nájomného z dôvodov uvedených v odseku 72. rozsudku. Do vyhlásenia dokazovania za skončené však žalobcovia znalecký posudok nepredložili.

80. Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu v spore, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazný bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“.

81. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania výšky bezdôvodného obohatenia ležalo na žalobcoch, ktorým sa v konaní nepodarilo preukázať tvrdenie o výške obvyklého nájomného za prenájom pozemku vo výške 1,20 eura za m² za mesiac. Súd zdôrazňuje, že žalovaný v konaní nebol povinný preukazovať výšku bezdôvodného obohatenia (naviac, keď podľa neho k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane neprišlo), účinne však spochybnil tvrdenia žalobcov o výške bezdôvodného obohatenia v podobe obvyklého nájomného 1,20 eura za m² za mesiac.

82. Súd potom pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z výšky obvyklého nájomného za prenájom predmetného pozemku vyplývajúceho zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX znalca L.. V. T., a síce 0,075 eura za m² za mesiac, resp. 0,904 eura za m² za rok, ktorá výška obvyklého nájomného nebola v konaní zo strany žalovaného spochybnená, keďže predložením súkromného znaleckého posudku sa žalovaný stotožnil s výškou obvyklého nájomného v ňom stanovenou a takúto výšku obvyklého nájomného žalovaný pripustil ako najvyššiu možnú (viď záverečná reč na č.l. 384). K poukázaniu žalobcov na to, že žalovaný nepredložil ani jednu nájomnú zmluvu, súd uvádza,

že dôkazné bremeno výšky tvrdeného obvyklého nájomného niesli žalobcovia, keď zároveň výška obvyklého nájomného nemusí vyplývať iba z nájomnej zmluvy, ale môže byť ustálená znalecky, čo je i v súdnej praxi najčastejší spôsob. Znalecký posudok je pritom objektívnym dôkazom o výške obvyklého nájomného s prihliadnutím na predmetný pozemok s jeho špecifikami. K argumentácii žalobcov, že tým, že žalovaný neoprávneným oplotením pozemku znemožnil žalobcom využitie pozemku a zároveň podstatným spôsobom aj znížil trhovú hodnotu pozemku, s tým, že pri stanovení ceny prenájmu a teda výšky bezdôvodného obohatenia, sa súd musí vysporiadať aj s touto skutočnosťou, súd uvádza, že zo znaleckého posudku nevyplýva, že by oplotenie malo vplyv na určenie výšky obvyklého nájomného, resp. že by ju znižovalo.

83. Výška bezdôvodného obohatenia žalobcov v 1. a 2. rade za obdobie od 01.06.2012 do 28.02.2014 potom predstavuje sumu 641,025 eura (výmera parcely 407 m² x výška nájomného 0,075 eura/1m²/mesiac x 21 mesiacov, z ktorej sumy má každý zo žalobcov v 1. a 2. rade ako bývalý podielový spoluvlastník v podiele o veľkosti 1 v uvedenom období nárok na polovicu, t.j. žalobca v 1. rade na sumu 320,51 eura a žalobca v 2. rade na sumu 320,51 eura. Výška bezdôvodného obohatenia žalobcu v 3. rade za obdobie od 01.04.2014 do 21.01.2015 potom predstavuje sumu 295,24 eura ((výmera parcely 407 m² x výška nájomného 0,075 eura/1m²/mesiac x 9 mesiacov) + (výmera parcely 407 m² x výška nájomného 0,0024 eura/1m²/deň /pozn. výpočet nájomného za deň je 0,075 eura deleno 31 dní = 0,0024 eura/ x 21 dní); t.j. 274,73 eura + 20,51 eura). Hoci žalobca v 3. rade bol vlastníkom predmetného pozemku od 24.03.2014, súd mu priznal nárok na bezdôvodné obohatenie až od 01.04.2014, nakoľko od tohto neskoršieho dátumu bezdôvodné obohatenie požadoval, pričom súd nemôže prekročiť žalobu a priznať viac. Súd však žalobcovi v 3. rade priznal bezdôvodné obohatenie nie do konca mesiaca január 2015 (ako požadoval), ale do 21.01.2015, keďže žalovaný bol podľa nepopretého tvrdenia žalobcov vlastníkom okolitých pozemkov okolo parcely č. XXXX/X, t.j. areálu, do 21.01.2015, a teda len do tohto dátumu sa bezdôvodne obohacoval na úkor žalobcu v 3. rade. Súd pritom poukazuje aj na vyjadrenie žalobcov v podaní zo dňa 29.12.2016 (č.l. 204), kde samotní žalobcovia odvodzujú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v spore od vlastníctva okolitých pozemkov.

84. S poukazom na uvedené súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 320,51 eura (výrok I.), žalobcovi v 2. rade sumu 320,51 eura (výrok II.) a žalobcovi v 3. rade sumu 295,24 eura (výrok III.) a vo zvyšku žalobu vo výroku IV. zamietol.

85. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, t.j. s plnením peňažného dlhu, majú voči nemu žalobcovia nárok aj na úrok z omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri bezdôvodnom obohatení nie je stanovený čas plnenia, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie, v tomto prípade zaplatiť finančné prostriedky, prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, resp. po uplynutí lehoty na plnenie. S poukazom na uvedené nebolo možné priznať žalobcom v 1. a 2. rade úrok z omeškania od 24.03.2014 (t.j. po prevode vlastníckeho práva), nakoľko najskôr bol žalovaný vyzvaný na plnenie listom zo dňa 15.04.2014 (č.l. 6), a to do 7 dní od odoslania výzvy. Z fotokópie obálky č.l. 7 vyplýva, že zásielka pre žalovaného s výzvou bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 15.04.2014, pričom 7 dní na plnenie uplynulo dňa 22.04.2014, v ktorej lehote žalovaný sumu bezdôvodného obohatenia nezaplatil. Z uvedeného s poukazom na § 563 OZ vyplýva, že žalovaný bol žalobcom v 1. a 2. rade povinný plniť do 22.04.2014, a teda do omeškania sa dostal dňa 23.04.2014, od ktorého dňa súd žalobcom v 1. a 2. rade úrok z omeškania priznal. Vychádzajúc z uvedeného majú žalobcovia v 1. a 2. rade nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade dostal do omeškania dňa 23.04.2014, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,25 %. Žalobcovia v 1. a 2. rade teda majú popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25% (5 + 0,25 %) ročne zo sumy 320,51 eura od 23.04.2014 do zaplatenia, a vo zvyšku súd žalobu vo výroku IV. zamietol. Pokiaľ ide o úrok z omeškania v prípade žalobcu v 3. rade, tento ho požadoval od 01.02.2015, s odôvodnením, že v januári 2015 došlo k zmene vlastníka na strane žalovaného, a teda úrok z omeškania si uplatňoval po skončení bezdôvodného obohacovania sa žalovaného. Keďže ku skončeniu bezdôvodného obohacovania sa žalovaného došlo po prevode jeho vlastníckeho práva k okolitým nehnuteľnostiam dňom 21.01.2015, pričom na vydanie bezdôvodného obohatenia bol vyzvaný už skôr listom zo dňa 15.04.2014, súd mal za to, že žalobcovi v 3. rade možno priznať nárok na úrok z omeškania od ním požadovaného dátumu 01.02.2015. K vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu v 3. rade v celom rozsahu za obdobie od 01.04.2014 do

21.01.2015 totiž došlo už ku dňu 21.01.2015, keď zároveň žalovaný mal z výzvy zo dňa 15.04.2014, resp. aj z priebehu konania, vedomosť o tom, že je povinný bezdôvodné obohatenie žalobcovi v 3. rade vydať. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca v 3. rade nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 5,05% (5 + 0,05 %) ročne zo sumy 295,24 eura od 01.02.2015 do zaplatenia.

86. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd žalobu za čiastočne opodstatnenú, a preto jej sčasti vyhovel a uložil žalovanému vo výrokoch I., II. a III. rozsudku povinnosť zaplatiť žalobcom v 1., 2. a 3. rade sumu bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a vo zvyšku (v prevyšujúcej sume požadovaného bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom) žalobu ako nedôvodnú vo výroku IV. zamietol. V súlade s § 232 ods. 3 CSP určil súd žalovanému na splnenie povinnosti zaplatiť žalobcom sumy bezdôvodného obohatenia vzhľadom k výške istín primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

87. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

88. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

89. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

90. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

91. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovia boli úspešní len sčasti, nakoľko žalobcovi v 1. rade bola z uplatňovanej sumy 5.128,20 eura s príslušenstvom priznaná suma 320,51 eura s príslušenstvom, žalobcovi v 2. rade bola z uplatňovanej sumy 5.128,20 eura s príslušenstvom priznaná suma 320,51 eura s príslušenstvom a žalobcovi v 3. rade bola z uplatňovanej sumy 4.884,- eur s príslušenstvom priznaná suma 295,24 eura s príslušenstvom. Z uvedeného vyplýva, že hrubý úspech každého zo žalobcov v 1., 2. a 3. rade bol 6% a hrubý úspech žalovaného bol vždy 94%, a teda konečný čistý úspech žalovaného vo vzťahu ku každému zo žalobcov je 88% (94 - 6). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 88% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku V. rozsudku. Žalobcov pritom v prípade náhrady trov právneho zastúpenia zaviazal súd na plnenie spoločne a nerozdielne, nakoľko má za to, že v prípade trov konania je odôvodnené ich postavenie solidárnych dlžníkov, keďže v konaní vystupovali na jednej strane, v rovnakej procesnej pozícii, konanie vyvolali spoločne, ich povinnosť plniť (z rovnakého dôvodu väčšinového neúspechu v konaní) vyplýva z rovnakého právneho predpisu (CSP) a zároveň žalovanému vznikli jedny trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/258/2016 zo dňa 29.03.2017, kde odvolací súd uviedol, že „obe žalované v prípade trov právneho zastúpenia zaviazal na plnenie spoločne a nerozdielne, keďže solidárna povinnosť žalovaných 1. a 2. bola odôvodnená procesným charakterom ukladanej povinnosti (na rozdiel od uloženej povinnosti vo veci samej, na ktorú sa vzťahovali predpisy hmotného práva).“

92. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zrušil dovtedy platný procesný poriadok - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP), pričom v zmysle § 470 ods. 1 CSP tento zákon v zásade platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, preto je potrebné použiť na rozhodovanie o trovách konania právnu úpravu obsiahnutú v zákone č. 160/2015 Z.z.. Nový Civilný sporový poriadok neprevzal ustanovenie § 142 ods. 3 veta pred bodkočiarkou OSP (účinné do 30.06.2016), podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, o.i. vtedy, ak rozhodnutie o výške plnenia

záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a preto sa uplatní ustanovenie § 255 CSP, t.j. priznanie náhrady trov konania podľa pomeru úspechu v konaní.

93. Dôvodová správa k § 255 CSP (pozn. pôvodne k § 249 CSP, pričom v legislatívnom procese došlo k posunutiu paragrafov) uvádza, že v ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. V zmysle dôvodovej správy, podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti - určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, avšak náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.

94. S poukazom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobcom nie je možné priznať náhradu trov konania voči žalovanému, keď mali v konaní čiastočný úspech, nakoľko v konaní nešlo napr. o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, kedy by výška nároku závisela od úvahy súdu, ale o priznanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výška bola zistiteľná ešte pred podaním žaloby. Je preto potrebné prihliadať na skutočnosť, že hoci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalobcom priznaný, nebol priznaný v uplatnenej výške, ktorá bola žalobcami značne nadhodnotená. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že okrem toho, že uvedené ustanovenie § 142 ods. 3 OSP je t.č. neúčinné a súd je povinný postupovať podľa ustanovenia § 255 CSP (keď s poukazom na § 470 ods. 1 CSP použitie skoršieho procesného predpisu nie je možné), ani do 30.06.2016 nebolo rozhodnutie súdu uvedeným spôsobom obligatórne („môže mu súd priznať“), ale záviselo od posúdenia súdu, či je k takémuto postupu dôvod. V prejednávanej veci má súd za to, že ani za účinnosti OSP by nebol dôvod žalobcom priznať voči žalovanému plnú náhradu trov konania (hoci výška plnenia v prospech žalobcov vychádza zo znaleckého posudku), nakoľko žalobcom nič nebránilo pred podaním žaloby dať si vypracovať znalecký posudok, keďže je zrejmé, že znalci bolo možné na uvedenú otázku odpovedať. Žalobcovia potom mohli zvážiť výšku istiny, ktorú si v konaní uplatnili voči žalovanému, a tak ovplyvniť pomer svojho úspechu v konaní. Najmä však súd poukazuje na znenie § 255 CSP a zámer zákonodarcu, ktorý sledoval vypustením pôvodného § 142 ods. 3 OSP (kritérium procesného úspechu).

95. Súd tak s poukazom na uvedené priznal nárok na náhradu trov konania úspešnejšiemu žalovanému voči žalobcom. Podporne súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/220/2016 zo dňa 18.07.2016, v ktorého odôvodnení odvolací súd uviedol, že „k argumentom žalobcu, že v danom konaní výška plnenia závisela od znaleckého posudku, odvolací súd dodáva, že nový Civilný sporový poriadok, ktorý bolo potrebné v zmysle § 470 ods. 1 na danú vec aplikovať, nemá ustanovenie zodpovedajúce pôvodnému ust. § 142 ods. 3 OSP (účinného do 01. 07. 2016ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku). Správne preto súd prvej inštancie vychádzal vyslovene len z pomeru úspechu strán vo veci.“

96. Neboli pritom tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalovanému nárok na náhradu trov konania voči protistrane nemal priznať. Zároveň súd poukazuje na dôvodovú správu k ustanoveniu § 257 CSP, podľa ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať reštriktívne a jeho uplatnenie je možné iba výnimočne, ktoré výnimočné dôvody neboli tvrdené, ani zistené.

97. O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).